Conspirația Soarelui Negru: Moștenirea întunecată a elitei globale

Zak Jones

Cuprins

Conspirația Soarelui Negru: Moștenirea întunecată a elitei globale
Bun venit în Rezistență
Alfa și Omega
Moarte
Camelotul nazist
Graalul
Craniile
Cartea
Nedistinsul
Oamenii din Umbră
Insecta din mașină
Fabricile de frică
Goana
Sacrificiu uman
Al treilea ochi
Concluzie

Bun venit în Rezistență

„A fi într-o minoritate, chiar și într-o minoritate de o singură persoană, nu te înnebunea. Exista adevăr și exista neadevăr, iar dacă te agățai de adevăr chiar și împotriva întregii lumi, nu erai nebun.” – George Orwell

Îți distruge viața Conspirația Adrenocromului?

Visezi să primești șansa pe care o meriți în viață. Știi exact cât de mult ești capabil să realizezi. Ai nevoie doar de o șansă, de o lovitură de bici, trebuie doar să prinzi o pauză. Nu ceri nicio favoare, niciun tratament special, ci doar ceea ce este corect.

Ce te împiedică? Știm cu toții – elitele conduc lumea și nu au niciun interes să-ți dea o șansă ție sau altcuiva ca tine. Nu ești în gașca lor și nu vei fi niciodată. Nu vei fi niciodată invitat. Acești oameni nu aduc oameni ca tine în cabala lor confortabilă.

Aceste elite sunt gașca supremă, gașca cu toată puterea reală. Știm cu toții asta. Nu trebuie să se angajeze în lupte stradale. Nu trebuie să se lupte deloc. Alții fac asta pentru ei. De ce și-ar risca vreodată capul? Nu trebuie să controleze colțurile străzilor, proiectele rezidențiale și cartierele. La urma urmei, acești oameni controlează întreaga lume. Nu trebuie să-și părăsească locuințele pentru a face asta. Toate pârghiile puterii sunt la doar o apăsare de tastă sau un clic distanță. Din ce în ce mai mult, algoritmii IA sunt agenții domniei lor. Algoritmii lor te cunosc mai bine decât te cunoști pe tine însuți. Ei știu exact ce butoane să apese pentru a te face să le faci treaba. Controlul elitelor este atât de profund încât ele controlează chiar și mințile maselor. De departe, acesta este cel mai sinistru aspect al domniei lor totalitare asupra lumii. Sarcina lor numărul 1 este să-ți alinieze conștiința cu obiectivele lor, mai degrabă decât cu ale tale - apoi tot ce faci îi ajuți pe ei, mai degrabă decât pe tine. Odată ce te-au făcut să le internalizezi credințele, valorile și viziunea asupra lumii, ai devenit o extensie a lor. Ești marioneta lor, marioneta lor. Ești un robot programat să execute instrucțiunile altcuiva. Când mintea ta a fost manipulată astfel și o urmezi fără să te plângi și într-adevăr cu nerăbdare, aceasta este cunoscută ca având o „conștiință falsă”.

Ai o conștiință adevărată atunci când înțelegi realitatea adevărată și te aliniezi cu ea. Ai o conștiință falsă atunci când nu înțelegi realitatea adevărată și, în schimb, te abonezi la o realitate falsă și te aliniezi cu ceea ce este fals în loc să fie adevărat. Întreaga ta viață este atunci înghițită de falsitate. Conștiința falsă este un mod de gândire care împiedică o persoană să perceapă adevărata natură a existenței și a lumii și adevărul situației sale sociale, psihologice, politice, sociologice și economice în cadrul acesteia.

Filmul fundamental Matrix este despre un mic grup de luptători ai rezistenței care își dau seama că au fost programați cu o conștiință falsă. Apoi se străduiesc cu vitejie să dobândească o

conștiință adevărată. Nu este ușor. De fapt, este o luptă titanică. Dacă tu însuți mergi pe acest drum, mulți oameni care te-au iubit odată vor ajunge să te urască. Se bucură de conștiința lor falsă - „friptura lor simulată" - și nu au niciun interes pentru Adevăr. Personajul Cypher spune în Matrix: „Știi, știu că această friptură nu există. Știu că atunci când o pun în gură, Matrix îmi spune creierului că este suculentă și delicioasă. După nouă ani, știi ce mi-am dat seama? ... Ignoranța este o binecuvântare." Acesta este adevărul profund al condiției umane. Oamenii vor să fie înșelați. Nu vor să se confrunte cu realitatea dură. Machiavelli spunea: „Cine înșală va găsi întotdeauna pe cei care se lasă înșelați." Elitele sunt înșelători înnăscuți, iar masele sunt victimele lor înnăscute, cele care doresc să fie înșelate, pentru că este mai bine decât alternativa.

Dacă ești unul dintre puținii eroici care se trezesc la adevărata realitate, atunci prinde putere. Există oameni buni care te susțin. Rezistența este vie și explozivă. Nu este pierdută nicio speranță. După cum spunea Margaret Mead: „Nu te îndoi niciodată că un mic grup de cetățeni atenți și dedicați poate schimba lumea; de fapt, este singurul lucru care a făcut-o vreodată."

Vrei să faci parte din acel grup mic, nu-i așa? Pentru asta ai fost creat. E destinul tău.

Putem lucra cu toții împreună pentru a opri elitele, pentru a pune capăt proastei lor conduceri asupra lumii. Sunt o forță extraordinar de puternică, dar oamenii uniți nu pot fi niciodată învinși. Atunci când oamenii au o solidaritate totală, când mărșăluiesc cu toții împreună în aceeași direcție, ei sunt o forță de neoprit. De asta se tem elitele cel mai mult și de ce sunt atât de înfocate în doctrina „dezbină și stăpânește" și în menținerea maselor docile prin pâine și circuri.

Întotdeauna te-ai temut că există o conspirație oribilă care te împiedică să reușești. Ai avut dreptate de la bun început. Dar nu ai apreciat amploarea ei, cât de mare, cuprinzătoare și incredibilă este cu adevărat această conspirație. Nu doar tu ești victima ei. Cu toții suntem.

Conspirația globală are tentacule peste tot. Sufocă constant lumea. Suntem cu toții încetul cu încetul sufocați de elite. Ne sug tot sângele și viața, transformându-ne în simpli funcționari, sclavi și droni. Suntem secați de toată energia și vitalitatea noastră. La fel ca oamenii din Matrix, suntem puțin mai mult decât niște baterii pentru cei care se hrănesc cu noi și ne jefuiesc.

Dar cunoașterea este putere, nu-i așa? Odată ce știi ce se întâmplă cu adevărat, vei fi echipat să faci ceva în privința asta.

Avem nevoie ca tu și toți ceilalți eroi să faceți lucrurile corecte și să puneți capăt domniei elitelor malefice. George Orwell a spus: „Până nu devin conștienți, nu se vor răzvrăti niciodată și până după ce nu se vor răzvrăti nu pot deveni conștienți." Trebuie să rezolvăm această dilemă, să scăpăm din această capcană mortală, din acest Catch-22 fatal. Doar oameni ca tine pot fi conștienți înainte de rebeliune și apoi să-i ajute pe toți ceilalți să devină conștienți. Știm că ai

calibrul potrivit pentru a fi unul dintre micul grup capabil să se opună prădătorilor care ne vânează pe toți. Faptul că citești această carte - spre deosebire de oi - o dovedește. Și tu ai știut dintotdeauna asta. Alătură-te marii noastre mișcări de a dezvălui adevărul și de a doborî elitele. Numai atunci toată lumea va fi liberă. Numai atunci vom avea cu toții oportunitățile de a reuși pe care le merităm. Nu putem câștiga atunci când jocul este trucat împotriva noastră, așa că trebuie să schimbăm jocul. Trebuie să-l facem corect. Pentru prima dată!

Știm exact cât de mult vei străluci când va veni momentul. Știi și tu. Per aspera ad astra: prin greutăți spre stele.

Această carte este despre lumea extraordinară în care trăim și despre cunoștințele extraordinare pe care elita le posedă despre ea și pe care le ți le ține departe.

Nu vei crede ce pun la cale elitele cu adevărat. Ei joacă un joc complet diferit. Ei știu cât de diferită este realitatea adevărată de ceea ce ți s-a făcut să crezi. Vino și află despre o realitate pe care nu ai crezut-o niciodată posibilă. Și totuși, în adâncul sufletului, știai că așa trebuie să stea lucrurile.

E singura modalitate de a explica toată ciudățenia.

Nimic nu este mai ciudat decât adevărata natură a realității.

Dezvăluitorii

„Cine controlează trecutul controlează viitorul. Cine controlează prezentul controlează trecutul." – George Orwell

Fac parte dintr-un grup de cercetători care lucrează cu o mișcare de rezistență mică și eroică, cunoscută sub numele de Dezvăluitorii.

Îndrăznești să rupi vălul? Îndrăznești să-l tragi înapoi și să vezi ce se află dincolo? Dezvăluitorii vor să știe exact ce ascund elitele în spatele vălului. Cu toții avem dreptul să știm. Dacă elitele nu cooperează – și știm că nu o vor face niciodată – trebuie să luăm problema în propriile mâini.

George Orwell a spus: „Într-o vreme a înșelăciunii, a spune adevărul este un act revoluționar."
Mai bine crezi. Dar într-o vreme de înșelăciune, nimeni nu-i crede vreodată pe cei care spun adevărul.

Orwell spunea: „Limbajul politic este conceput să facă minciunile să sune adevărate, iar crima respectabilă și să dea o aparență de soliditate vântului pur.”

Nu este aceasta descrierea perfectă a mass-media mainstream și a știrilor false și a manipulării constante a faptelor?

Orwell a spus: „Poate că un nebun era pur și simplu o minoritate a unuia singur.”

Îi etichetează mereu pe indivizii eroici drept nebuni. Îi demonizează mereu pe eroi, pe băieții buni.

Alfa și Omega

„Fiecare generație se consideră mai inteligentă decât cea dinaintea ei și mai înțeleaptă decât cea care vine după ea.” – George Orwell

Pentru a înțelege pe deplin de ce există atâta agitație în legătură cu medicamentul adrenocrom, trebuie mai întâi să cunoașteți imaginea de ansamblu. Abia recent au decis Dezvăluitorii să publice aceste informații și numai pentru că ei cred că omenirea ar putea fi acum capabilă să înțeleagă adevărul incredibil al realității umane.

Mulți oameni au fost impresionați de filmul uluitor Matrix. Acesta a arătat în mod palpitant că realitatea s-ar putea să nu fie ceea ce credem cu toții că este. Filmul a dezvăluit că există două realități diferite: una în interiorul Matricei (o realitate simulată, pe care marea majoritate a acceptat-o pe deplin ca realitate adevărată) și o alta în afara Matricei (o realitate reală, despre care majoritatea oamenilor nu știau și, dacă ar ști, probabil ar spune că este ireală și absolut nedorită, exact concluzia la care a ajuns Cypher).

Așadar, Matricea a dezvăluit o realitate inerentă a „Două Lumi”... două lumi complet diferite care se suprapun și interacționează una cu cealaltă.

În Matrice, mintea umană obișnuită credea că există o singură lume, în timp ce un număr mic de minți superioare știau că există două lumi. Dacă nu erai conștient de acest lucru, nu aveai nicio idee despre adevărata realitate. Trăiai într-o ignoranță fericită.

Matricea se apropie mai mult de adevăr decât aproape orice altceva. Problema este că Matricea se rezumă la o simulare pe calculator, ca o a doua lume. Adevărul nu este deloc așa. Nu sunt implicate computere, ci doar incredibila minte umană, care are o putere intrinsecă mai mare

decât ar putea avea vreodată orice computer. O minte este un computer natural, viu, care poate face lucruri imposibile pentru o mașină programabilă.

Trăim într-adevăr într-o realitate a „Două Lumi”, dar este biochimică mai degrabă decât digitală. Este mediată de droguri. Cu alte cuvinte, comuți între cele două lumi folosind anumite droguri, nu un comutator sau un program electronic. Elitele au cunoștințe de specialitate despre aceste droguri, pe care le ascund de la toți ceilalți. Nu vor ca nimeni altcineva să afle cum funcționează realitatea. Dezvăluitorilor le-a luat decenii pentru a elabora imaginea de bază a realității, cunoscută de mult timp elitelor.

Ideile esențiale pentru elite sunt foarte complexe, dar haideți să vedem dacă vi le putem explica. În primul rând. Este esențial să înțelegem adevărata relație dintre creier și minte. Dacă greșiți acest lucru, veți greși și în restul.

Știința pare să spună că mintea și creierul nostru sunt unul și același lucru. Dacă îndepărtăm creierul, spun oamenii de știință, nu mai există minte. Dar iată un fapt extrem de curios. În experimentele cu „creier divizat”, în care țesuturile care unesc cele două emisfere cerebrale sunt separate (pentru a ameliora simptomele victimelor crizelor epileptice grave), s-a descoperit că fiecare emisferă distinctă funcționează apoi ca o minte separată. Totuși, acest lucru pur și simplu dezvăluie ceea ce este de fapt adevărat tot timpul. Cu toții avem două minți, nu una.

Pur și simplu nu observăm asta. De ce nu? Pentru că suntem cu toții acordați la mintea noastră conștientă și nu la cealaltă minte, mintea inconștientă. Tocmai pentru că a doua noastră minte este inconștientă, nu ne gândim deloc la ea. Ne gândim doar la conștiința noastră, cu conștiința noastră. Inconștientul face lucruri de care suntem complet inconștienți, deoarece sunt în afara circuitelor noastre conștiente.

Gândurile noastre conștiente sunt conduse prin limbaj. Inconștientul nostru nu folosește limbajul. De aceea, cele două minți nu pot comunica. Și dacă ambele ar vorbi un limbaj, care ar fi responsabilă? Ar fi o confuzie totală. Experimentele cu creier divizat au dezvăluit exact acest lucru. Uneori, rezultatul este „sindromul mâinii extraterestre”. Acesta este un fenomen în care o mână nu este sub controlul minții conștiente. Persoana pierde controlul mâinii rătăcite, iar aceasta se comportă ca și cum ar avea o minte proprie. Ar putea pălmui pacientul, ar putea încerca să-l stranguleze sau să-l împiedice să facă ceva. Pentru pacienți, este o afecțiune terifiantă.

Mintea noastră conștientă este situată, ca să spunem așa, în emisfera stângă, iar mintea noastră inconștientă în emisfera dreaptă. Natura emisferică a cortexului cerebral, fiecare emisferă a creierului având propria minte, înseamnă deja că trăim în două realități, fie că ne dăm seama sau nu. Dacă am putea vorbi cu mintea noastră inconștientă, aceasta ar avea o perspectivă radical diferită asupra realității și ar avea povești, percepții și sentimente complet diferite de spus.

De ce sunt visele atât de misterioase? Tocmai pentru că mintea inconștientă le creează. Nu ne „înțelegem” propriul inconștient. Suntem nedumeriți de ceea ce încearcă să ne comunice.

Tot ce este ciudat în realitate este legat de faptul că avem două minți, care nu sunt deloc în acord una cu cealaltă. Oamenii obișnuiți nu au nicio idee cât de mare este diferența. Dar elitele au și o țin secretă.

Ați auzit vreodată de teoria „transmiterii” minții? Teoria își are originea în filosoful american William James, fondatorul psihologiei moderne. În eseul său „Despre nemurirea umană”, James a oferit o viziune radical diferită asupra relației dintre creier și minte față de cea oferită de materialismul științific, care respinge complet nemurirea umană.

Merită să analizăm în detaliu teza lui James. El a evidențiat mai întâi formula cheie a materialismului științific referitoare la creier: Gândirea este o funcție a creierului. El a scris: „Întrebarea este, așadar, dacă această doctrină ne obligă logic să nu credem în nemurire? Ar trebui ea să oblige fiecare gânditor cu adevărat consecvent să-și sacrifice speranțele despre o viață de apoi în favoarea a ceea ce consideră a fi datoria sa de a accepta toate consecințele unui adevăr științific?”

Dacă crezi în formula științifică, ar trebui să fii într-adevăr ateu. James a scris: „Majoritatea persoanelor impregnate de ceea ce s-ar putea numi puritanismul științei s-ar simți obligate să răspundă la această întrebare cu un da.”

Dar este afirmația științifică cu adevărat adevărată? Este formula „creierul creează o legătură între minte” sau este adevărat altceva, cum ar fi dualismul cartezian, prin care mintea imaterială, neextinsă, comunică prin intermediul unui creier material, extins? În termeni cartezieni, mintea este radical diferită de creier și nu există o moarte automată a minții dacă acesta moare. Mintea s-ar putea, de exemplu, conecta la un alt creier într-un corp nou, prin reîncarnare.

James a scris: „Dacă vreun tânăr om de știință, format din punct de vedere medical sau psihologic, simte altfel, probabil că este o consecință a acelei incoerențe mentale de care majoritatea omenirii se bucură cu bucurie. Într-o oră sunt oameni de știință, în alta sunt creștini sau oameni de rând, cu voința de a trăi arzând în suflet; și, ținându-se astfel de cele două capete ale lanțului, sunt nepăsători față de legătura intermediară.”

Aici, James evidențiază inconsecvența multor oameni de știință, mai ales în trecut, care credeau atât în materialism, cât și în creștinism, chiar dacă materialismul este ireconciliabil cu orice fel de religie. James a scris: „Dar discipolul mai radical și mai intransigent al științei face sacrificiul și, cu tristețe sau nu, în funcție de temperamentul său, se supune renunțării la speranțele sale de a ajunge în rai.”

Dacă gândirea este o funcție a creierului, nu există viață de apoi. Când creierul moare, jocul se termină. Numai dacă gândirea este diferită de creier, așa cum este în dualismul cartezian, poate exista o viață de apoi.

James a scris: „...nu este deloc imposibil, ci dimpotrivă, destul de posibil, ca viața să poată continua chiar și atunci când creierul însuși este mort. Presupusa imposibilitate a continuării sale provine dintr-o privire prea superficială asupra faptului recunoscut al dependenței funcționale. În momentul în care investigăm mai atent noțiunea de dependență funcțională și ne întrebăm, de exemplu, câte tipuri de dependență funcțională pot exista, percepem imediat că există cel puțin un tip care nu exclude deloc o viață de apoi. Concluzia fatală a fiziologului decurge din presupunerea sa spontană a unui alt tip de dependență funcțională și tratarea acestuia ca fiind singurul tip imaginabil."

Știm cu toții că mintea și creierul sunt legate. Știm că leziunile cerebrale par să afecteze funcția mentală. Dar luați în considerare relația dintre un televizor și un canal de emisie. Canalul este transmis indiferent de calitatea sau starea televizorului. Dacă zgâriați rău ecranul televizorului, calitatea imaginii poate avea de suferit teribil, dar calitatea și starea transmisiei nu sunt afectate deloc. Transmisia vine de cu totul altă parte. Mintea continuă să funcționeze perfect chiar dacă creierul este deteriorat, dar semnalele sale nu sunt recepționate și procesate corect de către creier? Așa cum un televizor defect distorsionează modul în care este afișată o emisiune TV, dar nu afectează emisiunea în sine, un creier defect distorsionează modul în care se exprimă mintea, dar fără a afecta mintea în sine?

James a scris: „Când fiziologul care crede că știința sa îi anulează orice speranță de nemurire pronunță sintagma «Gândul este o funcție a creierului», el se gândește la materie la fel cum se gândește atunci când spune «Aburul este o funcție a ceainicului», «Lumina este o funcție a circuitului electric», «Puterea este o funcție a cascadei în mișcare». În aceste din urmă cazuri, diversele obiecte materiale au funcția de a-și crea sau genera în interior efectele, iar funcția lor trebuie numită funcție productivă. La fel, crede el, trebuie să fie și cu creierul. Generarea conștiinței în interiorul său, așa cum generează colesterol, creatină și acid carbonic, relația sa cu viața sufletului nostru trebuie numită și ea funcție productivă. Desigur, dacă o astfel de producție este funcția, atunci când organul piere, deoarece producția nu mai poate continua, sufletul trebuie cu siguranță să moară. O astfel de concluzie este într-adevăr inevitabilă din acea concepție particulară a faptelor."

Materialismul științific urmărește o teorie strict productivă a minții, adică creierul produce minte, prin urmare, dacă nu există creier, nu există minte. Pentru știință, conștiința, liberul arbitru, inconștientul și așa mai departe, toate trebuie înțelese în termeni de atomi materiali fără minte și legile care se aplică acestor lucruri fără minte. Nimic altceva nu este implicat. Nu există alți factori.

James a scris: „Dar în lumea naturii fizice, funcția productivă de acest fel nu este singurul tip de funcție cu care suntem familiarizați. Avem, de asemenea, funcție de eliberare sau permisivă; și avem funcție de transmisie."

James a oferit apoi o modalitate radical diferită de a gândi relația dintre creier și minte. El a scris: „Trăgaciul unei arbalete are o funcție permisivă: îndepărtează obstacolul care ține coarda și permite arcului să revină la forma sa naturală. Așadar, atunci când ciocanul cade peste un compus detonant, prin eliminarea obstrucțiilor moleculare interne, acesta permite gazelor constitutive să își recapete volumul normal și, astfel, permite exploziei să aibă loc."

Ideea este că mintea este una, iar creierul este alta. Creierul permite funcționarea minții, dar nu produce funcționarea minții. Fără creier, nu ar exista nimic care să elibereze mintea, dar mintea însăși ar rămâne vie. Dacă ar putea găsi un alt creier, ar putea fi din nou eliberată. Prin urmare, mintea are o dependență de creier, dar nu este aceeași cu creierul.

James a scris: „În cazul unui sticla colorată, al unei prisme sau al unei lentile refractive, avem o funcție de transmisie. Energia luminii, indiferent de modul în care este produsă, este cernută și limitată în culoare de către sticlă, iar de către lentilă sau prismă determinată la o anumită traiectorie și formă. În mod similar, clapele unei orgi au doar o funcție de transmisie. Ele deschid succesiv diferitele tuburi și lasă vântul din cutia de aer să scape în diferite moduri. Vocile diferitelor tuburi sunt constituite din coloanele de aer care tremură pe măsură ce ies la suprafață. Dar aerul nu este generat în orgă. Orga propriu-zisă, spre deosebire de cutia sa de aer, este doar un aparat pentru a elibera porțiuni din ea asupra lumii în aceste forme deosebit de limitate."

Ideea este că lumina este una, iar ceea ce face prisma luminii este altceva, iar aerul este una și ceea ce face un organ aerului este altceva, așa că de ce nu ar trebui mintea să fie una, iar creierul altceva, care transmite mintea, modelând-o într-un anumit fel pe măsură ce o face?

James a scris: „Teza mea este acum aceasta: atunci când ne gândim la legea conform căreia gândirea este o funcție a creierului, nu suntem obligați să ne gândim doar la funcția productivă; avem dreptul să luăm în considerare și funcția permisivă sau transmisivă. Și acest lucru este omis de psihofiziologul obișnuit din relatarea sa. Să presupunem, de exemplu, că întregul univers al lucrurilor materiale... s-ar dovedi a fi un simplu văl de suprafață al fenomenelor, ascunzând și reținând lumea realităților autentice. O astfel de presupunere nu este străină nici bunului simț, nici filosofiei. Bunul simț crede în realitățile din spatele vălului chiar și prea superstițios; iar filosofia idealistă declară că întreaga lume a experienței naturale, așa cum o înțelegem, este doar o mască temporală, care distruge sau refractă unicul Gând infinit care este singura realitate în acele milioane de fluxuri finite de conștiință cunoscute nouă ca sinele nostru privat."

Există o diferență enormă între creier ca producător al minții și creier ca „eliberator” sau „transmițător” al minții. Sisteme diferite implică realități diferite. Fenomenele paranormale sunt imposibile cu teoria producției, dar nu și cu teoriile permisive sau transmisive.

În Adonais, poetul Shelley a scris: „Viața, asemenea unei cupole de sticlă multicoloră, pătează strălucirea albă a eternității”. James, ca răspuns la aceasta, a scris: „Să presupunem acum că acest lucru ar fi într-adevăr așa și, în plus, să presupunem că cupola, suficient de opacă în orice moment pentru întreaga strălucire suprasolară, ar putea în anumite momente locuri să devină mai puțin opacă și să lase anumite raze să pătrundă în această lume sublunară. Aceste raze ar fi tot atâtea raze finite, ca să spunem așa, ale conștiinței și ar varia în cantitate și calitate pe măsură ce opacitatea variază în grad. Numai în anumite momente și locuri s-ar părea că, de fapt, vălul naturii poate deveni suficient de subțire și de rupt pentru ca astfel de efecte să se producă. Dar în acele locuri, licăriri, oricât de finite și nesatisfăcătoare, ale vieții absolute a universului, sunt din când în când garantate. Străluciri de sentiment, licăriri de intuiție și fluxuri de cunoaștere și percepție plutesc în lumea noastră finită.”

Aici întâlnim ideea, susținută ulterior de Aldous Huxley, a creierului ca o „valvă reducătoare”, care filtrează o cantitate imensă de activitate pentru a o face gestionabilă pentru creaturi simple precum oamenii. Huxley a scris: „Sugestia este că funcția creierului, a sistemului nervos și a organelor de simț este în principal eliminatorie și nu productivă. Fiecare persoană este capabilă în fiecare moment să-și amintească tot ce i s-a întâmplat vreodată și să perceapă tot ce se întâmplă peste tot în univers. Funcția creierului și a sistemului nervos este de a ne proteja de a fi copleșiți și confuzi de această masă de cunoștințe în mare parte inutile și irelevante, prin blocarea majorității a ceea ce altfel ar trebui să percepem sau să ne amintim în orice moment și lăsând doar acea selecție foarte mică și specială care este probabil să fie utilă din punct de vedere practic. Conform unei astfel de teorii, fiecare dintre noi este potențial Mintea la scară largă. Dar, în măsura în care suntem animale, sarcina noastră este cu orice preț să supraviețuim. Pentru a face posibilă supraviețuirea biologică, Mintea la scară largă trebuie canalizată prin supapa reductoare a creierului și a sistemului nervos. Ceea ce iese la celălalt capăt este un mic firicel din tipul de conștiință care ne va ajuta să rămânem în viață la suprafața acestei planete.”

Cu aceste remarci, teoria transmisiei este pe deplin dezvăluită. Mintea în sine este pur și simplu un sistem vast, un sistem copleșitor. În această lume fizică limitată a noastră, pentru a conține și controla mintea, trebuie să-i limităm mai degrabă decât să-i extindem capacitățile. Departe de a produce mintea, creierul o filtrează drastic, astfel încât doar o mică parte din puterea sa reală este vreodată exprimată. Mintea este prea mult pentru universul spațio-temporal al materiei. „Dumnezeu” este prea mult pentru univers. Creatorul este diferit și separat de creația sa și are mult mai multă putere.

Materialismul științific ar fi complet diferit dacă s-ar baza pe teoria transmiterii și nu pe cea a producției minții.

Toate elitele subscriu teoriei transmisiei și caută să acceseze Mintea la scară largă... puterea nelimitată, divină a minții. Simt că este dreptul lor din naștere să acceseze un univers mult mai măreț decât cel disponibil muritorilor de rând.

James a scris: „Recunoașteți acum că creierele noastre sunt locuri atât de subțiri și pe jumătate transparente în văl. Ce se va întâmpla? Ei bine, așa cum strălucirea albă trece prin cupolă, cu tot felul de pete și distorsiuni imprimate pe ea de sticlă, sau așa cum aerul trece acum prin glota mea determinat și limitat în forța și calitatea vibrațiilor sale de particularitățile acelor corzi vocale care formează poarta sa de ieșire și o modelează în vocea mea personală, tot așa materia autentică a realității, viața sufletelor așa cum este ea în plenitudinea ei, va pătrunde prin creierele noastre în această lume în tot felul de forme restrânse și cu toate imperfecțiunile și ciudățeniile care caracterizează individualitățile noastre finite aici de jos."

Și aici, James subliniază efectul reducător al creierului. Creierul nu se extinde și nu eliberează mintea. De fapt, este o frână constantă asupra adevăratelor capacități și puteri ale minții.

Dacă creierul și mintea sunt unul și același lucru, puterea minții nu poate fi mai mare decât puterea creierului. Limitele creierului sunt limitele minții. Totuși, dacă creierul și mintea sunt diferite – așa cum sunt în fiecare sistem religios și spiritual, precum și în majoritatea sistemelor filozofice – atunci mintea are puteri nerestricționate de creier, la care putem avea acces prin mijloace speciale. Puterile intrinseci ale minții ar putea fi infinite, precum cele ale lui Dumnezeu.

James a scris: „În funcție de starea în care se află creierul, se poate presupune că bariera obstrucției sale se ridică sau coboară. Aceasta coboară atât de jos, atunci când creierul este în plină activitate, încât un flux relativ de energie spirituală se revarsă peste ea. Alteori, trec doar acele valuri ocazionale de gânduri pe care le permite somnul profund. Și când, în cele din urmă, un creier încetează complet să acționeze sau decade, acel flux special de conștiință pe care l-a subminat va dispărea complet din această lume naturală. Dar sfera existenței care a alimentat conștiința ar fi încă intactă; și în acea lume mai reală cu care, chiar și aici, era continuă, conștiința ar putea, în moduri necunoscute nouă, să continue."

Acest lucru este esențial. Ar putea exista o realitate mentală care transcende realitatea fizică și este, de fapt, mai reală decât realitatea fizică. Realitatea fizică atenuează efectele minții pentru a permite tipul de existență pe care îl avem pe această planetă, mai degrabă decât tipul de existență de care se bucură îngerii, cu minți mult mai puțin restricționate. Dumnezeu nu are nicio restricție. Dumnezeu este mintea complet eliberată, complet liber de materie, spațiu și timp. Dumnezeu este peste tot în același timp; întreg în fiecare parte a universului.

Înainte de apariția materialismului științific, se credea în mod obișnuit că întregul suflet este întreg în întregul corp și întreg în părți (tota in tota et tota in qualibet parte), iar Dumnezeu este întreg în întregul cosmos și întreg în fiecare parte a cosmosului.

Am putea spune că, așa cum creierul este un dispozitiv de transmisie pentru minte, cosmosul este creierul sau corpul lui Dumnezeu sau dispozitivul de transmisie al lui Dumnezeu, prin care acesta își exprimă voința printre creaturile finite, temporale și muritoare.

Realitatea, adevărata realitate mentală, este suprimată de materie. Mintea se exprimă doar imperfect prin materie. Își pierde o mare parte din putere făcând acest lucru. Acest obstacol poate fi înlăturat în circumstanțele potrivite.

Creierul nostru este implicat în transmisiile minții, dar cu siguranță nu el este cel care inițiază aceste transmisii. Când creierul este deteriorat, instrumentul de transmitere este afectat, nu mintea care transmite.

James a scris: „Vedeți că, pornind de la toate aceste presupuneri, viața sufletului nostru, așa cum o cunoaștem aici, ar fi totuși, în strictă expresie, funcția creierului. Creierul ar fi variabila independentă, mintea ar varia în funcție de acesta. Dar o astfel de dependență de creier pentru această viață naturală nu ar face în niciun fel imposibilă viața nemuritoare, ar putea fi întru totul compatibilă cu viața supranaturală din spatele vălului de apoi."

Există oare o întreagă lume incredibilă a minții în spatele vălului materiei, la care cu toții putem avea acces în circumstanțele potrivite? Asta cred Dezvăluitorii și asta este ceea ce elitele sunt sigure că știu și pot exploata după pofta inimii lor.

James a scris: „...fie că ne pasă sau nu de nemurirea în sine, ar trebui, ca simpli critici care își îndeplinesc datoria de poliție printre capriciile omenirii, să insistăm asupra ilogicității unei negări bazate pe ignorarea categorică a unei alternative palpabile. Cu cât mai mult ar trebui să insistăm, ca iubitori ai adevărului, când negarea este cea a unei speranțe atât de vitale a omenirii!"

Este extraordinar că materialismul refuză să ia în considerare alte posibilități. Pur și simplu închide dezbaterea. De ce se teme atât de mult? Nu are nicio dovadă că nu există realitate mentală. Adoptă vechea sa eroare: absența dovezilor este o dovadă a absenței. De fapt, există o cantitate vastă și incontestabilă de dovezi privind realitatea mentală pură, dar știința le ignoră, le interpretează greșit sau le respinge.

James a scris: „Toate ipotezele abstracte sună ireale; iar noțiunea abstractă că creierele noastre sunt lentile colorate în peretele naturii, care admit lumina de la sursa supersolară, dar în același timp o nuanță și o restricționează, sună complet fantastic. Ce este, ați putea întreba, decât o metaforă prostească? Și cum poate fi imaginată o astfel de funcție? Nu este noțiunea materialistă comună mult mai simplă? Nu este conștiința de fapt mai comparabilă cu un fel de flux, parfum, electricitate sau strălucire nervoasă, generată pe loc în propriul său vas specific? Nu este oare mai riguros științific să tratăm funcția creierului ca o funcție de producție?"

Oamenii de știință suferă, printre altele, de o imaginație extrem de limitată și sterilă. În mod ironic, mințile lor sunt total neproductive când vine vorba de a gândi în afara tiparelor. Nu vor orizonturi mai largi. Vor o Minte la Mici, nu o Minte la Mari. Nu îndrăznesc să îmbrățișeze teoria transmisiei, deoarece ar însemna sfârșitul materialismului. Refuză să accepte acest lucru, la fel cum un musulman nu ar accepta falsitatea Coranului.

James a scris: „Cereți orice indicație despre procesul exact, fie de transmitere, fie de producere, iar știința își mărturisește imaginația falită. Până acum nu are nici cea mai mică licărire de conjectură sau sugestie, nici măcar o metaforă verbală sau un joc de cuvinte proaste de oferit. Ignoramus, ignorabimus [„nu știm, nu vom ști"], este ceea ce majoritatea fiziologilor, în cuvintele unuia dintre ei, vor spune aici. Producerea unui astfel de lucru precum conștiința în creier, vor răspunde ei împreună cu regretatul profesor de fiziologie din Berlin, este enigma absolută a lumii, ceva atât de paradoxal și anormal încât este o piatră de poticnire pentru Natură și aproape o auto-contradicție."

Știința nici măcar nu a început să explice conștiința și este evident că nu poate face acest lucru. A respins liberul arbitru ca fiind „iluzie". Nu a explicat niciodată cum atomii fără viață pot produce viață, iar atomii fără minte pot produce minte. Vorbește despre producție, dar nu are mijloace de a explica producția. Dacă conștiința este complet absentă din atomi, cum pot fi conștiente colecțiile de atomi? Este logic imposibil.

Laureatul Nobel pentru fizică, Erwin Schrödinger, a spus: „Conștiința nu poate fi explicată în termeni fizici. Căci conștiința este absolut fundamentală. Nu poate fi explicată în termeni de nimic altceva."

Laureat al Premiului Nobel pentru fizică, Max Planck, a spus: „Consider conștiința ca fiind fundamentală. Consider materia ca derivată din conștiință. Nu putem trece dincolo de conștiință. Tot ceea ce vorbim, tot ceea ce considerăm ca existent, postulează conștiința... principiile fundamentale și postulatele indispensabile ale oricărei științe cu adevărat productive nu se bazează pe logică pură, ci mai degrabă pe ipoteza metafizică - pe care nicio regulă a logicii nu o poate infirma - că există o lume exterioară care este complet independentă de noi înșine. Numai prin dictatul imediat al conștiinței noastre știm că această lume există. Și acea conștiință poate fi numită într-o anumită măsură un simț special... Ca om care și-a dedicat întreaga viață celei mai limpezi științe, studiului materiei, vă pot spune, în urma cercetărilor mele despre atomi, următoarele: Nu există materie ca atare! Toată materia își are originea și există doar în virtutea unei forțe care aduce particulele unui atom la vibrație și menține laolaltă acest sistem solar minuscul al atomului... Trebuie să presupunem în spatele acestei forțe existența unei Minți conștiente și inteligente. Această Minte este matricea întregii materii."

Laureatul Nobel pentru fizică, Niels Bohr, a spus: „Tot ceea ce numim real este alcătuit din lucruri care nu pot fi considerate reale".

Cei mai mari oameni de știință au știut întotdeauna că materialismul naiv este fals. Din păcate, știința – așa cum a fost preluată neobosit de minți din ce în ce mai puțin importante – a devenit din ce în ce mai materialistă. Este aproape imposibil acum să găsești un om de știință care să spună ceva comparabil cu ceea ce spuneau odinioară marii oameni de știință, cu atâta perspicacitate și umilință.

William James a scris: „În ceea ce privește modul de producere a aburului într-un ceainic, avem o perspectivă conjecturală, deoarece termenii care se schimbă sunt omogeni fizic unul cu celălalt și ne putem imagina cu ușurință că acest caz nu constă decât în modificări ale mișcării moleculare. Dar în producerea conștiinței de către creier, termenii sunt cu totul naturi eterogene; și, din punctul nostru de vedere, este un miracol la fel de mare ca și cum am spune că Gândul este «generat spontan» sau «creat din nimic».”

Este perfect corect. Conștiința, în orice sistem de materialism strict, este un miracol după orice standarde. Dar miracolele nu există, prin urmare, materialismul este logic și rațional fals. Acesta este un fapt. Putem fi 100% siguri că materialismul este o ipoteză falsificată. O realitate materială nu are nevoie de conștiință sau liber arbitru, iar Natura nu face nimic doar de plăcere. Nu face nimic în mod superfluu. Nu ar ști cum. Faptul că există conștiință și liber arbitru înseamnă, prin urmare, că materialismul este fals.

James a scris: „Teoria producției nu este, prin urmare, nici pe departe mai simplă sau mai credibilă în sine decât orice altă teorie imaginabilă. Este doar puțin mai populară. Tot ce trebuie să faci, așadar, dacă materialistul obișnuit te-ar provoca să explici cum poate fi creierul un organ pentru limitarea și determinarea la o anumită formă a unei conștiințe produse în altă parte, este să ripostezi cu un tu quoque, cerându-i la rândul său să explice cum poate fi un organ pentru producerea conștiinței din toate punctele de vedere. În scopuri polemice, teoriile sunt astfel exact la egalitate.”

Oamenii de știință sunt extrem de dornici să respingă alternativele, dar la fel de reticenți în a-și apăra propriile sugestii bizare în fața opiniei publice. Nu se lasă niciodată supuși unor întrebări dure din partea celor care nu le împărtășesc ideologia. „Asta nu e știință”, spun ei, pentru a închide imediat discuția.

Teoria transmiterii minții este compatibilă cu idealismul, care este filosofia conform căreia totul este de fapt minte și ceea ce pare a fi „materie” este doar o interpretare greșită a proprietăților mentale. Toate elitele subscriu idealismului. Niciuna dintre ele nu este materialistă. Materialismul nu le oferă nicio putere după care tânjesc, puterea de a modela realitatea cu propriile gânduri, cu voința lor dominantă.

James dorea să arate cum teoria transmiterii minții este mult mai strâns aliniată cu experiența umană și cu toate fenomenele paranormale. El a scris: „Teoria transmiterii se pune, de asemenea, în legătură cu o întreagă clasă de experiențe care sunt explicate cu dificultate de teoria producției. Mă refer la acele fenomene obscure și excepționale raportate în toate

timpurile de-a lungul istoriei umane, pe care «cercetătorii psihici», conduși de domnul Frederic Myers, fac atât de mult pentru a le reabilita; astfel de fenomene, și anume, precum conversiile religioase, îndrumările providențiale ca răspuns la rugăciune, vindecările instantanee, premonițiile, aparițiile în momentul morții, viziunile sau impresiile clarvăzătoare și întreaga gamă de capacități mediumice, ca să nu mai vorbim de lucruri și mai excepționale și de neînțeles."

Așadar, idealismul și teoria transmisiei deschid un teritoriu enorm, dincolo de raza și raza de acțiune a fizicului, pe care materialismul este hotărât să-l nege. Tot felul de lucruri ciudate și minunate, excluse de știință, devin posibile.

James a scris: „Dacă tot gândul nostru uman este o funcție a creierului, atunci, desigur, dacă oricare dintre aceste lucruri sunt fapte, și, în opinia mea, unele dintre ele sunt fapte, nu putem presupune că pot apărea fără o acțiune cerebrală prealabilă? Dar teoria obișnuită a producției conștiinței este legată de o noțiune particulară despre cum poate apărea acțiunea cerebrală, această noțiune fiind că toată acțiunea cerebrală, fără excepție, se datorează unei acțiuni anterioare, imediate sau îndepărtate, a organelor de simț ale corpului din creier... Dar, în fenomenele misterioase la care fac aluzie, este adesea greu de înțeles unde pot interveni organele de simț. Un medium, de exemplu, va demonstra cunoștințe despre treburile private ale persoanei care o prezintă, pe care pare imposibil să le fi dobândit prin văz sau auz sau prin deducții din acestea. Sau veți avea apariția cuiva care moare acum la sute de kilometri distanță."

Poate teoria transmisiei să explice aceste fenomene paranormale? Sigur! Este perfectă pentru asta. Realitatea mentală pur și simplu nu este limitată de aceleași restricții ca realitatea materială. Soliditatea, spațiul și timpul nu mai intervin. Conexiunile în afara spațiului și timpului sunt posibile.

James a scris: „Conform teoriei producției, nu se vede din ce senzații se produc astfel de fragmente ciudate de cunoaștere. Conform teoriei transmisiei, acestea nu trebuie să fie «produse», ele există gata făcute în lumea transcendentală și tot ce este necesar este o coborâre anormală a pragului creierului pentru a le permite să treacă."

Tot felul de lucruri se întâmplă în lumea transcendentală – lumea superioară, mai reală, mai adevărată – care sunt blocate sau ascunse de realitatea fizică, dar dacă ajustăm creierul, folosind droguri de exemplu, acestea ar putea altera funcționarea creierului pentru a detecta mai multe dintre aceste semnale transcendentale, paranormale. Creierul trece într-o altă fază de operare. Accesează date diferite față de cele normale.

James a scris: „În cazurile de convertire, în îndrumări providențiale, vindecări mentale bruște etc., subiecților înșiși li se pare că o putere din exterior, cu totul diferită de acțiunea obișnuită a simțurilor sau a minții conduse de simțuri, le-ar intra în viață, ca și cum aceasta din urmă s-ar deschide brusc către acea viață mai mare în care își are sursa. Cuvântul «influx», folosit în

cercurile swedenborgiene, descrie bine această impresie de nouă perspectivă sau de nouă voință, care ne mătură ca o maree. Toate astfel de experiențe, destul de paradoxale și lipsite de sens în teoria producției, se potrivesc foarte natural în cealaltă teorie. Trebuie doar să presupunem continuitatea conștiinței noastre cu o mare-mamă, pentru a permite valurilor excepționale care se revarsă ocazional peste baraj."

Există un ocean de activitate mentală în desfășurare, care este filtrată de creierul nostru în cursul normal al lucrurilor (transformând-o într-o colecție de afluenți care se preling), dar care poate fi adusă în conștiință dacă facem lucruri anormale, cum ar fi luarea de medicamente care modifică funcția creierului, postul, îmbătarea, meditația, practicarea atenției conștiente, plecarea în sălbăticie timp de patruzeci de zile, privarea senzorială sau orice altceva.

James a scris: „În marea tradiție filosofică ortodoxă, corpul este tratat ca o condiție esențială pentru viața sufletului în această lume a simțurilor; dar după moarte, se spune, sufletul este eliberat și devine o ființă pur intelectuală și lipsită de poftă. Kant exprimă această idee în termeni care se apropie singular de cei ai teoriei noastre a transmisiei. Moartea corpului, spune el, poate fi într-adevăr sfârșitul utilizării senzaționale a minții noastre, dar doar începutul utilizării intelectuale. «Corpul», continuă el, «nu ar fi astfel cauza gândirii noastre, ci doar o condiție restrictivă a acesteia și, deși esențial pentru conștiința noastră senzorială și animală, poate fi considerat un impediment în calea vieții noastre spirituale pure."

Pentru materialiști, totul se rezumă la materie, atomi, corpuri și creiere. Pentru idealiști, totul se rezumă la minte, iar mintea este un lucru transcendent – imaterial și în afara spațiului și timpului – nu un lucru fizic.

Creierele extrag experiența mentală și o redau într-o lume spațio-temporală a materiei. Odată cu eliminarea restricțiilor fizice, puterile noastre se pot extinde mai mult sau mai puțin la infinit. Putem fi ca zeii. Asta au înțeles întotdeauna elitele. Sunt perfect fericite ca masele să fie materialiste și să creadă că nu au un potențial remarcabil și că puterea așteaptă doar să fie valorificată. Elitele nu au nicio dorință ca masele să învețe secretele unei puteri uimitoare, transformatoare.

Elitele au o viziune asupra lumii remarcabil de diferită de cea a oamenilor obișnuiți, una care le întărește convingerea că sunt mult mai speciali decât restul dintre noi. În opinia lor, suntem doar niște morloci și troglodiți. Merităm să fim tratați ca niște gunoaie pentru că suntem barbari, incapabili să înțelegem realitatea superioară, spun ei.

Dezvăluitorii încearcă să trezească publicul. Încearcă să smulgă vălul dintre elite și oameni, dintre cele două lumi diferite pe care le locuim cu toții și dintre cele două minți diferite din cele două emisfere cerebrale diferite.

Dezvăluitorii spun că trăim în două realități simultan, dar ne conectăm conștient doar la una. Elitele știu acum cum să acceseze conștient cealaltă realitate. Unii intuitivi pot accesa în mod

natural această altă realitate, iar acești oameni prezintă un interes deosebit pentru elite. Vor să-i găsească și să-i recruteze sau să-i elimine.

Principalul lucru pe care trebuie să-l înțelegi – și nu este deloc un concept ușor de înțeles – este că trăim într-o realitate mentală, nu într-o realitate fizică, deși, bineînțeles, pare foarte fizică.

Cum poți înțelege asta? Ei bine, gândește-te la un vis. În timp ce visezi, poți crea lumi întregi care par complet reale din punct de vedere fizic, dar cu siguranță nu sunt. Totuși, în timp ce te afli efectiv în vis, pur și simplu nu poți să-ți dai seama. La fel de bine te-ai afla într-o lume fizică, pentru toată diferența pe care o face. Un vis este un exemplu perfect al minții tale capabile să creeze o lume „fizică" care nu este fizică.

Lumea ta onirică nu interferează deloc cu lumea fizică în care te afli cât timp ești treaz. Așadar, având în vedere că propriile tale vise sunt exemple de realitate fizică care nu este cu adevărat fizică, poți înțelege că nici această realitate fizică – lumea obiectivă – nu este fizică. Doar pare să fie. Este de fapt mentală. Este, de fapt, cel mai incredibil lucru: un vis comun. Toți cei din visul comun au aceeași lume onirică, o lume construită de fiecare, în loc ca fiecare să aibă propria lume onirică diferită și separată.

Vedeți? Fiecare persoană trăiește în două lumi onirice: una privată și una publică, una separată și una comună. Tot ce trebuie să faceți este să comutați între aceste două moduri de visare. Când adormiți, intrați în lumea voastră privată a viselor, care se schimbă de fiecare dată când mergeți acolo. Când vă treziți, reintrați în lumea publică a viselor, care, mai mult sau mai puțin, rămâne mereu aceeași de fiecare dată când mergeți acolo.

Ești o persoană inteligentă. Poți înțelege conceptul dificil al suprapunerii lumilor mentale (private și publice). Nu există nicio contradicție între a avea vise private în cadrul unui vis comun, public. Experimentezi această situație în fiecare noapte. În mod similar, nu există nicio contradicție între a avea două vise comune simultan, câte unul pentru fiecare dintre mințile voastre (adică mintea conștientă și mintea inconștientă).

Iată „trucul" uimitor. Mintea ta inconștientă este conștientă în cealaltă lume, în timp ce mintea ta conștientă este inconștientă acolo. Este exact opusul situației de aici.

În timp ce ai un vis privat, corpul tău „real" doarme pe un pat. Cu toate acestea, visul îți oferă un corp – un avatar, să spunem – în lumea viselor, care este exact ca și corpul tău „real".

În ceea ce privește cele două lumi comune (una pentru mintea ta conștientă și una pentru mintea ta inconștientă, care este conștientă acolo), ai câte un corp pentru fiecare. Aceste corpuri arată unul la fel, la fel cum avatarul tău din vis arată ca și corpul tău normal.

Corpul tău adormit este de fapt paralizat în timpul viselor REM pentru a te împiedica să-ți pui în scenă accidental visele în lumea reală. În ceea ce privește cele două lumi comune, corpul pe

care îl ai în fiecare lume este complet neafectat de corpul pe care îl ai în cealaltă lume. Nu uita niciodată, vorbim despre lumi mentale, deci legile fizicii nu se aplică. Sunt la fel de iluzorii ca legile lumii simulate din Matrix... legi pe care Neo a învățat să le modifice pentru a deveni un zeu în acea lume (și, în cele din urmă, și în lumea reală).

Ideea principală este că există o altă realitate, o altă lume suprapusă direct peste aceasta (mental, nu fizic, ceea ce ar fi imposibil). Câțiva intuitivi extrem de puternici sunt conștienți de această lume. Iar elitele știu totul despre ea. Au descoperit cum să o acceseze și să se bucure de ea pe deplin. Toți știu din experiență personală că este mult superioară acestei lumi. Este un paradis.

Elitele se referă la această lume ca „Alfa", iar la cealaltă lume, mai bună, ca „Omega".

A călători de la Alfa la Omega înseamnă a accesa lumea superioară. De la Omega la Alfa este călătoria inversă.

Cum este cealaltă lume? Prima persoană din epoca modernă care a aflat despre Lumea Omega a fost un ocultist austriac pe nume Karl Maria Wiligut (1866-1946), care a servit în SS-ul nazist. Liderul SS-ului - Heinrich Himmler - a devenit obsedat de Lumea Omega, pe care o considera un paradis arian. Himmler credea că arienii se desprind din atlanți (rasa minunilor din Atlantida) și hiperboreeni (oamenii perfecți care se presupunea că trăiau dincolo de Vântul de Nord... erau nordicii supremi cu ochi albaștri și păr blond, un fel de specie angelică). Arienii, credea Himmler, fuseseră odată măreți și conduseseră lumea și vor fi din nou măreți și vor conduce din nou lumea.

Naziștii îi considerau pe arieni rasa stăpânitoare. Pentru elite, elitele în sine – din întreaga lume – sunt cele care reprezintă rasa stăpânitoare, Aleșii. Elitele din SUA și China au mult mai multe în comun una cu cealaltă decât cu oamenii din propriile țări.

Cât despre Wiligut, acesta a ajuns să fie cunoscut sub numele de „Rasputin al lui Himmler". El venera un zeu germanic antic pe care îl numea „Krist". El susținea că creștinismul era o versiune denaturată a acestei religii antice, care a fost apoi mutată din regiunea nordică în Orientul Mijlociu.

Wiligut a fost odată membru al unei loje cvasi-masonice. El susținea că este un învățător mistic cu puteri spirituale, care transmitea informații din timpuri preistorice și se bucura de acces direct la amintirile genetice ale strămoșilor săi, care datează de mii de ani în urmă.

El a văzut un „Pământ" cu trei sori, o lume locuită de giganți, elfi, pitici și alte creaturi mitice, precum și de oameni și animale normale. Alți ocultiști și-au dat seama că acesta nu putea fi acest Pământ – această planetă are evident un singur soare și așa a fost întotdeauna – dar cu siguranță putea fi un alt Pământ care exista în conjuncție cu acesta. Pe măsură ce canalizau acest alt Pământ, au descoperit că semăna cu lumea mitologiei nordice, a operei wagneriene, a

Ciclului Inelului, a lui Parsifal, a lui Tristan și Isolde. Era, de asemenea, adevărata casă a romantismului arturian.

Regele Arthur și faimoșii săi cavaleri ai Mesei Rotunde locuiesc de fapt în cealaltă lume, în Omega. Ei locuiesc acolo chiar acum. De fapt, cea mai mare parte a mitologiei umane este realitatea umană din Omega. Noi, cei din această lume, ne-am luat miturile din cealaltă lume, unde acestea nu sunt deloc mituri.

A canalizat JRR Tolkien aceeași lume prin celebrele sale cărți Hobbitul, Stăpânul Inelelor și Silmarillion? Au avut cărțile sale atât de mult succes tocmai pentru că ne-au arătat o portretizare a acestei alte lumi, al Doilea Pământ? De aceea are și Harry Potter atât de mult succes? Se conectează la această realitate superioară.

Creaturi precum vampirii, vârcolacii, zombii, vrăjitoarele și așa mai departe sunt toate ființe reale în Lumea Omega. Ne bântuie imaginația pentru că suntem conștienți în mod subliminal că sunt ființe reale pe care le întâlnim în „cealaltă" viață a noastră, viața minții noastre inconștiente.

Himmler a încercat să-l facă pe Hitler interesat de aceste chestiuni ezoterice, dar Hitler era mult mai interesat de cucerirea Alfa. Nu-i păsa de Omega, sau își imagina că o poate recrea în Alfa, sub conducerea lui.

***

„Fiecare minte nouă aduce cu ea propria sa ediție a universului spațiului, propria sa cameră de locuit; iar aceste spații nu se aglomerează niciodată unele pe altele, spațiul imaginației mele, de exemplu, nu interferează în niciun fel cu al tău. Cantitatea de conștiință posibilă pare să nu fie guvernată de nicio lege analoagă cu cea a așa-numitei conservări a energiei în lumea materială. Când un om se trezește sau se naște, altul nu trebuie să adoarmă sau să moară pentru a menține conștiința universului o cantitate constantă." – William James

Spațiile mentale, spre deosebire de spațiile fizice, au întotdeauna tot spațiul de care au nevoie. Nu se epuizează niciodată. Ai putea încadra laolaltă infinite spații mentale fără nicio problemă, nicio suprapunere.

Există peste șapte miliarde de oameni în lume. Cu toții avem propriile noastre spații mentale private care nu interferează niciodată unele cu altele. Imaginați-vă că visăm cu toții în același timp. Am crea peste șapte miliarde de lumi onirice, toate funcționând simultan și niciuna neinterferând cu cealaltă.

În teorie, toate aceste miliarde de minți ar putea acționa împreună pentru a crea miliarde de universuri mentale comune, toate suprapuse. Dar de ce există nenumărate lumi? De ce nu două? – una de joasă frecvență (Alfa) și cealaltă de înaltă frecvență (Omega)? De ce nu una bazată pe înviere (ca în religia occidentală) și una bazată pe reîncarnare (ca în religia orientală)? Ce ar putea fi mai bun de atât?

Luciferienii

Elitele sunt luciferieni și sataniști. Adoră ritualurile dependente de droguri care se învârt în jurul slujbelor religioase negre și culminează cu sacrificiul uman de copii pe un altar sau o mașină de ucis dedicată lui Moloh, zeul canaanit al sacrificiului de copii.

Abuzul asupra copiilor, drogurile ilegale, satanismul, societățile secrete, insulele private și oficialii corupți (în special politicieni, bancheri și polițiști) merg întotdeauna mână în mână.

Contracultura anilor 1960 a fost un mare avantaj pentru elite și le-a permis să-și satisfacă cele mai depravate gusturi mai extravagant ca niciodată.

O figură îmbrățișată de contracultură a fost notoriul ticălos Aleister Crowley, una dintre figurile prezentate pe coperta albumului The Beatles, Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band.

Elitele adoră munca lui Crowley, gusturile și ritualurile sale nesănătoase. Toți sunt experți în filosofia și magia sa sexuală și citează în mod curent mantra sa thelemică: „Fă ce vrei va fi întreaga Lege" - principiul „moral" suprem al lui Crowley.

Elitele se consideră o rasă aparte, nesupusă acelorași constrângeri și reguli ca toți ceilalți.

Moarte

„Dacă vrei să păstrezi un secret, trebuie să-l ascunzi și de tine însuți." – George Orwell

Nimeni nu moare în Lumea Omega. La fel ca războinicii vikingi din Valhalla, nimeni nu este ucis definitiv. În Valhalla, războinicii poartă bătălii sălbatice în timpul zilei, iar mulți sunt uciși sau mutilați. Dar, în fiecare seară, toți morții sunt înviați, toate rănile lor sunt vindecate și își revin complet. Cei mutilați, de asemenea, sunt făcuți ca noi. Toți războinicii pot apoi petrece toată noaptea, vorbind despre marile lor aventuri, bătălii și eroism și pot fi pregătiți să creeze noi acte de curaj și eroism minunat a doua zi.

În Lumea Omega, toți cei dragi încă există. Nu pierzi pe nimeni. Mulți oameni „mor”, dar aceasta nu este niciodată o moarte permanentă. Toată lumea se întoarce. Moartea nu are nicio putere în Omega.

În visele tale, poți să-ți întâlnești cei dragi decedați și să ai parte de reuniuni încântătoare. Lumea Omega este exact la fel, dar mult mai bună.

„Moartea” este total diferită într-o realitate mentală în comparație cu o realitate materială. În Lumea Alfa, moartea pare reală, dar nu este. În Lumea Omega, moartea nu pare reală și nici nu este.

În Lumea Alfa, corpul tău moare și apoi trebuie să obții unul nou prin reîncarnare. În Lumea Omega, corpul tău moare și apoi este restaurat prin înviere.

Ai parte de ce e mai bun din ambele lumi. Ai ocazia să experimentezi atât învierea, cât și reîncarnarea. Nu e niciodată una sau alta. Nu se exclud reciproc, așa cum cred în mod eronat atât de mulți oameni.

Soarele Negru

Lumea Omega are trei sori, dar unul dintre ei este negru. Emite „lumină întunecată”, pe care am putea-o asocia cu materia întunecată și energia întunecată, spre deosebire de materia vizibilă normală și energia care o însoțește. 96% din universul nostru este „întunecat”. Energia întunecată contribuie cu 73% din toată masa și energia din univers, alte 23% este materie întunecată, rămânând doar 4% reprezentate de stele, planete și galaxii, adică de informațiile științei convenționale.

Se spune că Soarele Negru este o sursă de putere incredibilă. Este asociat cu puterea spirituală și psihică. Creaturile care valorifică lumina întunecată a Soarelui Negru au abilități paranormale mult mai puternice decât cele pe care le posedă oamenii din această Lume Alfa.

Soarele Negru poate, de asemenea, să alimenteze strigoi – vampiri și zombi – și să energizeze vârcolacii.

Jurnalism Gonzo

Elitele adoră forma literară cunoscută sub numele de „jurnalism gonzo”, care prioritizează în mod explicit atmosfera și emoția în detrimentul faptelor. Nu vor să se ocupe de fapte. Faptele sunt întotdeauna problematice și incomode.

În ceea ce privește modelul „triun” al creierului (prin care au fost îmbinate trei creiere evolutive destul de distincte, constând din: 1) un trunchi cerebral primitiv, reptilian, 2) un sistem limbic mamifer emoțional, isteric și 3) un neocortex uman, rațional), jurnalismul gonzo se concentrează pe primul și al doilea creier, creierele inferioare, și nu se apropie nici pe departe de al treilea creier, creierul superior. Exact același lucru este valabil și pentru Hollywood, Netflix, consumerism și toată publicitatea. Nimeni nu vrea vreodată să abordeze rațiunea și logica. Acestea nu vând niciodată nimic. Stabilesc vânzările și profiturile.

Camelotul nazist

„Cele mai bune cărți... sunt cele care îți spun ceea ce știi deja.” – George Orwell

Reichsführer-ul Heinrich Himmler a preluat castelul german Wewelsburg, propriul său Castel al Graalului, centrul imperiului său SS. El dorea să creeze un nou ordin al Cavalerilor Templieri sau Cavalerilor Graalului, cu sediul la Wewelsburg. Cavalerii urmau să fie Stăpânii celor Două Lumi, Alfa și Omega, Paznicii celor două realități. Aceștia urmau să fie atotputernici și toți urmau să fie sub controlul său.

Castelul Wewelsburg a fost construit între 1603 și 1609 în stilul Renașterii Weser, ca reședință suplimentară pentru prinții-episcopi din Paderborn. Amplasarea sa - pe o stâncă de calcar cu vedere spre valea Alme - precum și forma sa triunghiulară și istoria sa au trezit interesul lui Heinrich Himmler, „liderul Reichului” al S.S., „forțele de protecție” ale N.S.D.A.P. (Partidul Nazist), în 1933.

Himmler a înființat o Reichsführerschule SS (Școală de Conducere SS), unde toți comandanții SS urmau să fie instruiți în modul de control al căilor de legătură dintre cele două lumi. Școala urma să fie condusă de savanți ezoterici de renume și experți în misticism și ocultism.

Nu era doar o școală. Era și o academie ocultă și centrul cultului SS. Un Hogwarts nazist, am putea spune. Trebuia să fie centrul, „bastionul” rasei ariene pure a lui Himmler.

Wewelsburg trebuia să fie centrul ideologic uluitor al Ordinului SS. Trebuia să fie un loc de întâlnire izolat și sigur pentru cei mai înalți ofițeri SS. Tot felul de relicve culturale păgâne și totemuri ale puterii urmau să fie adăpostite în castel. Nu avea să existe nicio urmă de creștinism.

Himmler avea un seif privat situat în subsolul Turnului de Vest al castelului, care conținea mari secrete. La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, o unitate specială americană, trimisă chiar de președinte, a detonat seiful și a scos conținutul său ultrasecret. Acesta nu a fost niciodată dezvăluit publicului. Potrivit Dezvăluitorilor, cele mai înalte ranguri ale guvernului

american primeau informații exclusive și neprețuite. De acolo, acestea își găseau drumul spre vârful societății americane - elita super-bogată. Acestea au devenit informațiile cheie care influențează comportamentul ciudat și bolnav al tuturor elitelor globale de astăzi.

În esență, elita globală a devenit noua SS. Liderul elitei globale este noul Heinrich Himmler, „Regele Graalului".

Liderii SS organizau patru ceremonii cheie în fiecare an: la echinocțiul de primăvară (în jurul datei de 21 martie), când ziua și noaptea au aceeași durată, marcând începutul primăverii; la solstițiul de vară (20 sau 21 iunie), cea mai lungă zi a anului, marcând începutul verii; la echinocțiul de toamnă (în jurul datei de 23 septembrie), marcând începutul toamnei; la solstițiul de iarnă (21 sau 22 decembrie): cea mai scurtă zi a anului, marcând începutul iernii. Elitele marchează, de asemenea, aceste patru zile cu o grijă și o reverență deosebite.

Castelul Wewelsburg are o formă triunghiulară. Acesta este adevăratul motiv pentru care mulți membri ai elitelor creează un simbol triunghiular. Este un omagiu adus locului central de cult SS, pe care Himmler îl desemnase drept „Centrul spiritual al Noii Ordini Mondiale" (Zentrum der neuen Welt) în urma „victoriei finale".

În 1934, S.S. a închiriat castelul de la districtul Büren pentru suma simbolică de un Reichsmark pe an. SS avea peste 50.000 de membri în câțiva ani și se considera un „ordin militar". A planificat un centru aici, în Wewelsburg, un centru care urma să combine sarcinile de a da ideologiei naziste o bază pseudo-științifică și de a instrui conducerea SS cu sarcina de a înființa un sanctuar pseudo-eclesiastic.

Deoarece obiectivul de a dezvolta o știință „germanică" a trebuit să fie abandonat în curând, „instruirea" a trebuit să fie abandonată și ea. În consecință, toată energia a fost dedicată planurilor arhitecturale, care între timp fuseseră exagerate până la proporții cu adevărat monumentale. În cele din urmă, a apărut proiectul unui centru de cult care depășea cu mult limitele castelului. Materializarea acestor planuri ar fi însemnat, în cele din urmă, dispariția completă a satului Wewelsburg.

Inima proiectului, al cărui scop real nu a fost niciodată clar definit, era turnul nordic al castelului, care urma să fie complet reproiectat. Pivnița urma să fie transformată într-o „criptă", în timp ce fosta capelă a prințului episcop de la parter urma să devină „Sala Liderilor Supremi" (Ober- gruppenführersaal). Celelalte etaje ale turnului urmau să fie demolate. Cu toate acestea, planurile de a construi în locul lor o sală cu cupolă cu mai multe etaje nu s-au concretizat. În 1939, la Wewelsburg a fost înființat un lagăr de concentrare pentru a asigura o sursă de sclavi ieftini pentru lucrările de construcție planificate.

Castelul Wewelsburg

În Wewelsburg, cea mai grandioasă încăpere este Obergruppenführersaal – Sala Generalilor Supremi, comandanții de rang înalt ai SS. A fost construită ca un omagiu adus marilor cavaleri ai Mesei Rotunde.

Această sală ceremonială, cu o podea de marmură lustruită, este circulară și are doisprezece stâlpi și arcade, aranjate în cerc, precum Stonehenge-ul din Anglia. Sala urma să fie folosită de cei mai importanți doisprezece generali SS, cei mai mari eroi și lideri ai mișcării, Himmler fiind regele Arthur.

Este clar că Himmler se considera adevăratul lider al Germaniei. Hitler era doar un fel de Ioan Botezătorul, care îi pregătea calea.

În centrul sălii circulare se afla ecoul lui Himmler al mesei rotunde arturiene – Sonnenrad (Roata Soarelui) – un frumos design circular, cunoscut sub numele de Soarele Negru. Simbolul are douăsprezece brațe, reprezentând cele douăsprezece ore de ceasornic și, prin urmare, controlul timpului. Svastica în sine este o Roată Soarelui simplificată, prin urmare, este un simbol al Soarelui Negru. Roata Soarelui reflectă misticismul germanic de lumină și întuneric.
Axa roții solare era o placă circulară din aur pur, simbolizând centrul atât al castelului, cât și al întregului imperiu germanic mondial.

Sala Soarelui Negru urma să fie axis mundi – axa lumii – centrul lumii, locul unde Cerul și Pământul se conectau (sau unde Alfa și Omega se conectau). Aici, SS-ii își desfășurau ritualurile secrete pentru a-i duce de la Alfa la Omega. Soarele Negru era astfel un portal către o altă dimensiune sau un fel de poartă stelară. Centrul Soarelui Negru era Mittelpunkt der Welt („centrul lumii").

Elitele au preluat acum complet iconografia Soarelui Negru, iar toate ceremoniile lor o prezintă în mod proeminent.

Elitele se învârt în jurul a 13 familii (linii genealogice). Capul fiecărei familii este generalul, iar capul celei mai puternice familii dinastice este regele sau Conducătorul.

Elitele au construit un Turn special, modelat după Sala Soarelui Negru din Wewelsburg, pentru a-și îndeplini cele mai puternice ritualuri.

Uneori, uneia dintre liniile genealogice i se permite acces exclusiv, caz în care treisprezece membri importanți ai acelei familii au voie să participe.

Uneori, treisprezece celebrități – cum ar fi vedetele de la Hollywood – sunt alese prin loterie și li se permite să îndeplinească ritualul Soarelui Negru.

Wewelsburg are și o criptă (sepul) spectaculoasă. Aici urma să fie așezată cenușa generalilor SS. În centrul camerei circulare urma să fie aprinsă o flacără veșnică. Cripta, pe care o puteți vedea chiar și astăzi, are douăsprezece piedestaluri cu nișe în perete unde urnele conținând cenușa celor doisprezece generali SS de top urmau să fie așezate cu respect la moartea lor. Sepul urma să fie numit „sala de consacrare” (Weihehalle). Urma să fie casa unui cult ancestral SS care se întinde de-a lungul veacurilor.

Cenușa lui Himmler urma, desigur, să primească o poziție specială de onoare. El urma să fie Regele Arthur pentru cei doisprezece cavaleri ai mesei rotunde, un ecou al lui Iisus și al celor doisprezece apostoli, deși Himmler detesta creștinismul și voia să-i pună capăt.

În cele din urmă, naziștii au pierdut al Doilea Război Mondial și niciunul dintre visele lui Himmler nu s-a împlinit.

În tavanul bolții se afla o svastică, simbolul nazist al creației, puterii și vieții... emblema supremă a rasei ariene. Svastica este acum interzisă în Germania. Svastica este unul dintre cele mai puternice simboluri din toate timpurile. Este extrem de răspândită în Lumea Omega.

În lucrarea „Zeii Atlantidei”, David Gibbins a scris: „O cameră circulară a fost creată [în Turnul de Nord al Castelului Wewelsburg], Sala Generalilor SS. În centrul podelei se afla o roată solară cu douăsprezece spițe, care ducea spre doisprezece stâlpi și douăsprezece nișe de ferestre. Chiar dedesubt se afla o altă cameră, o boltă cu cupolă inspirată de mormintele micenienilor din epoca bronzului și de un conducător semi-mitic admirat de Himmler - Agamemnon, cuceritorul micenian al Troiei. La zenitul cupolei se afla un simbol antic care fusese găsit pe ceramică la Troia și pe decorațiuni aurii la Micene, un simbol pe care naziștii l-au expropriat pentru propriile lor scopuri nefaste - «crucea strâmbă», svastica.”

Elitele au replicat cripta de sub Sala Soarelui Negru, iar cenușa tuturor liderilor elitelor este depusă acolo după moarte. Este cel mai sfânt și mai puternic loc pentru elite, centrul religiei lor de elită, din care noi toți ceilalți suntem excluși. O flacără veșnică luminează cripta. Flacăra veșnică simbolizează sufletul ancestral, din care individul se naște la naștere și la care se întoarce la moarte.

Elitele sunt obsedate de cultul ancestral. Visează la familii dinastice puternice – linii genealogice mari și strălucitoare – care se extind de-a lungul veacurilor și conduc omenirea în perpetuitate. Sunt îngrozite de revoluții și de orice urmă de impozit pe succesiune care să le diminueze averea. Există un semn sigur că un membru al elitei super-bogate este: ei cer impozit pe succesiune zero.

Inelele Cap de Morte (în germană Totenkopfringe) din argint pur, aparținând membrilor SS, urmau să fie îngropate în cavou. Acestea erau inele speciale din argint în formă de craniu, împodobite cu frunze de stejar, făcute pentru inițiații lui Himmler, pentru a servi drept „o reamintire în orice moment de a fi dispuși să-și rișteze propria viață pentru viața întregului”. Se numeau Inele de Onoare (Ehrenringe) și purtau rune magice ale puterii. Semnificația ezoterică a uneia dintre ele era: „...închide universul în tine și controlezi universul”. O Hakenkreuz (svastică) era, de asemenea, proeminentă. Svastica era considerată un simbol al puterii rasei ariene. Heilszeichen („semnele mântuirii”) erau simboluri ale prosperității care reprezentau succesul și norocul.

Toate inelele soldaților SS morți (11 500) au fost depozitate într-un cufăr din Castelul Wewelsburg. Au fost găsite de o unitate specială americană la sfârșitul războiului și duse înapoi în Statele Unite. Aceleași inele naziste sunt folosite astăzi de elita globală la ceremoniile lor speciale. Se spune că sunt inele de o putere uimitoare. Fiți cu ochii pe oricine poartă un astfel de inel.

Chiar și familiile evreiești din elită sunt fericite să accepte iconografia nazistă. Fie sunt amuzate cinic de ea, fie o văd ca pe o modalitate de a-i umili pe naziști prin preluarea controlului asupra ceremoniilor lor.

Au fost fabricate și Săbii de Onoare SS și Pumnale de Onoare SS, iar acestea au ajuns și ele în mâinile elitelor globale. Ele sunt folosite de elitele pentru a-și efectua sacrificiile rituale.

Marea boltă a fost dedicată lui Heinrich I, fondatorul și primul rege al statului german medieval. Heinrich Himmler se credea reîncarnarea acestui rege german fundamental. Heinrich I a protejat Germania de invadatorii din „Est", așa cum Himmler a căutat să apere Germania de hoardele rusești. Heinrich I apare în opera Lohengrin a lui Wagner. În literatura arturiană germană, Lohengrin este fiul lui Parzival (Percival). Este un cavaler al Sfântului Graal trimis într-o barcă trasă de lebede pentru a salva o tânără frumoasă, dar cu o singură condiție - ea nu trebuie să-i întrebe niciodată identitatea. Wagner este compozitorul preferat al elitelor. Operele sale Olandezul zburător, Tannhäuser, Lohengrin, Aurul Rinului (Partea 1 a Ciclului Inelului), Valkyria (Partea 2 a Ciclului Inelului), Siegfried (Partea 3 a Ciclului Inelului), Amurgul zeilor (Partea 4 a Ciclului Inelului) și Parsifal dețin toate o putere și o rezonanță codificate specifice.

Toți membrii superiori ai celui de-al Treilea Reich, inclusiv Hitler, erau fascinați de povestea „Sfântului Graal", dar o vedeau în termeni păgâni. Pentru ei, nu avea nicio legătură cu Iisus Hristos. Hitler iubea operele lui Wagner, Lohengrin și Parsifal, și mergea să le vadă în mod repetat.

La fel ca în cazul lui Lohengrin, este vital ca elitele să nu-și dezvăluie niciodată adevărata identitate „muritorilor" (nouă, cu alte cuvinte).

Svastica de la zenitul bolții cupole a lui Wewelsburg se află direct sub centrul Soarelui Negru din marea sală, prin urmare, face parte din axis mundi.

Așadar, pentru elite, ca și pentru SS, morții sunt comemorați solemn și se practică o formă de cult al strămoșilor.

Controversatul scriitor William S. Burroughs a auzit zvonuri despre acest lucru și l-a satirizat. El a scris: „Vârstașul unei familii de bancheri bine-cunoscute mi-a spus odată un secret de familie. Când un tânăr bancher a atins un anumit nivel de responsabilitate și conștientizare, este dus într-o cameră plină de portrete de familie, în mijlocul căreia se află o toaletă aurită ornamentată. Aici vine în fiecare zi să-și facă nevoile, înconjurat de portretele familiei, până când își dă seama că banii sunt un rahat."

De fapt, copiii sunt duși în Marele Seif al Strămoșilor pentru a li se spune cât de elitari sunt și cum sunt destinați să conducă această lume, așa cum au făcut-o întotdeauna strămoșii lor. Nicio persoană obișnuită nu are voie să pună piciorul în Marele Seif.

Elitele sunt încântate de familii speciale și linii genealogice speciale și preferă să păstreze totul în familie. Se așteaptă la căsătorii mixte între familii. Sunt ostili oricăror străini aduși. Dacă sunt, nou-veniții trebuie să jure că își vor schimba întreaga loialitate față de linia genealogică și vor fi complet absorbiți.

Camera Superioară

Deasupra sălii Soarelui Negru (pentru conducerea SS) urma să fie o sală imensă, cu cupolă – probabil similară marii săli care apare în scena orgiei din ultimul film al lui Stanley Kubrick, Eyes Wide Shut, care a dezvăluit unele dintre comportamentele pervertite ale elitelor. (Acea scenă a fost filmată în Elveden Hall, în Anglia.)

Aici urmau să fie aduse alte grade ale SS pentru a-i inspira și a-i îndoctrina. Trebuia să fie o sală de întâlnire prestigioasă pentru cei mai buni membri ai SS, pentru a le arăta cât de speciali erau.

Elitele au copiat manualul SS-ului cu mare atenție. La urma urmei, ele sunt Rasa Superioară (!).

Triada Sorilor

Unii oameni vorbesc despre cei trei sori ai lui Omega ca fiind galbeni (fizici), negri (ezoterici) și albaștri (spirituali). Platon a vorbit despre doi sori: unul pentru simțuri și unul mai important pentru intelect.

Graalul

În povestea medievală Parzival a lui Wolfram von Eschenbach, Sfântul Graal este înfățișat ca o piatră misterioasă. Wolfram a scris: „O piatră de cea mai pură specie... numită lapsit exillas... N-a existat niciodată un om atât de bolnav încât, dacă într-o zi va vedea piatra, să nu poată muri în săptămâna următoare... și chiar dacă ar vedea piatra timp de două sute de ani [înfățișarea sa] nu s-ar schimba niciodată, cu excepția faptului că, poate, părul său ar putea încărunți."

Așadar, piatra prețioasă putea salva pe cei pe moarte și conferea o longevitate extremă. Lapsit exillas poate fi tradus fie ca „piatră din cer", fie ca „piatră din exil". Unii cercetători au considerat piatra un meteorit din ceruri. Wolfram a spus că era un smarald care a căzut din coroana lui Lucifer în timpul marelui război din ceruri. A fost adusă pe pământ de îngerii „neutri" care nu l-au susținut nici pe Dumnezeu, nici pe Lucifer în conflictul ceresc.

Gardienii Graalului sunt Templierii care locuiesc în Castelul Graalului și sunt susținuți exclusiv de puterea pietrei magice.

Elitele se văd ca noii cavaleri ai Graalului, protejând ceea ce este mai sfânt și mai sacru. Pentru elite, ei sunt „băieții buni", iar muritorii de rând sunt prea slabi și proști ca să înțeleagă ce sunt ei. Elitele consideră masele nepotrivite și nedemne să li se acorde acces la Graal.

Heinrich Himmler și-a imaginat castelul Wewelsburg ca pe un nou castel al Graalului, un loc perfect pentru renașterea Cavalerilor Mesei Rotunde, care aveau să fie acum „cavaleri” SS, reflectând puritatea ariană absolută.

Cei doisprezece cei mai buni ofițeri SS urmau să servească drept cavaleri ai mesei rotunde. Wewelsburg urma să fie Camelot și castelul Graalului, toate într-unul singur.

Doisprezece

Numărul doisprezece joacă un rol esențial în designul Turnului de Nord al clădirii Wewelsburg: doisprezece stâlpi și nișe în Sala Soarelui Negru, douăsprezece spițe ale roții solare, doisprezece piedestaluri în boltă.

În multe sisteme ezoterice, numerele 9 și 10 au o semnificație specială. Divina Comedie a lui Dante, despre călătoria spirituală a lui Dante prin iad, purgatoriu și rai, este puternic codificată numeric. Wikipedia spune: „Structura celor trei tărâmuri urmează un model numeric comun de 9 plus 1, pentru un total de 10: 9 cercuri ale Infernului, urmate de Lucifer conținut la baza sa; 9 inele ale Muntelui Purgatoriu, urmate de Grădina Edenului care îi încoronează vârful; și cele 9 corpuri cerești ale Paradisului, urmate de Empyreu care conține însăși esența lui Dumnezeu. În cadrul fiecărui grup de 9, 7 elemente corespund unei scheme morale specifice, subdivizată în trei subcategorii, în timp ce alte 2 de o mai mare particularitate sunt adăugate pentru a ajunge la un total de nouă. De exemplu, celor șapte păcate capitale ale Bisericii Catolice care sunt curățite în Purgatoriu li se alătură tărâmuri speciale pentru cei care se pocăiesc târziu și pentru cei excomunicați de biserică. Cele șapte păcate principale din Purgatoriu corespund unei scheme morale a iubirii pervertite, subdivizată în trei grupe corespunzătoare iubirii excesive (Poftă, Lăcomie, Lăcomie), iubirii deficitare (Lene) și iubirii răuvoitoare (Mânie, Invidie, Mândrie).”

Pentru romanele arturiene, 12 și 13 erau numerele cheie, reflectând cei 12 apostoli ai lui Isus (al 13-lea om) și cei doisprezece cavaleri ai mesei rotunde (Arthur fiind al 13-lea om).

Legenda Primitivului Asediu (Locul Primitiv) se referă la un loc vacant la Masa Rotundă, rezervat de Merlin cavalerului care într-o zi avea să aibă succes în căutarea Sfântului Graal. Acesta putea fi ocupat doar după obținerea Graalului. (Sir Galahad s-a dovedit a fi vrednicul cavaler care a stat acolo.) Primitivul Asediu era un loc atât de fatidic și solemn încât era letal pentru oricine altcineva îndrăznea să stea acolo. Moartea instantanee se abătea asupra oricărui individ nechibzuit sau nedemn care îndrăznea să facă acest lucru.

Elitele au un ritual de asediu periculos pentru a testa valoarea unui individ. Ai îndrăzni să-ți iei locul?

Mitologia nordică a fost puternic influențată de numărul 12. O poveste spune despre doisprezece zei nordici care au uitat să-l invite pe Loki, zeul răului, la o cină. În calitate de oaspete ghinionist, numărul 13, Loki s-a bucurat enorm să strice petrecerea.

Cei doisprezece comandanți SS de frunte urmau să aibă embleme heraldice speciale, care urmau să fie amplasate în sala Soarelui Negru.

Numărul 12 este asociat cu cerul – cele 12 luni, cele 12 semne ale zodiacului și așa mai departe. Himmler dorea să instaleze un planetariu în Turnul de Nord, unde cercetătorii săi să stabilească legături între astronomie și istorie și viața populară a strămoșilor arieni. Himmler a căutat să promoveze o „viziune cosmică" (kosmische Schau).

Ordinea sacră a existenței are numărul 3, iar ordinea seculară numărul 4. Doisprezece este produsul acestor două numere.
Numărul vieții este 5, în timp ce numărul norocului este 7. Doisprezece este suma acestor două numere.

Nu a-ți crede câtă numerologie folosesc elitele. Fiecare lucru are numărul său.

Complexul

Bill Yenne a scris: „Turnul de Nord [din Wewelsburg] urma să fie centrul unui mare complex semicircular cu un diametru de o jumătate de milă, înconjurat de ziduri de piatră înalte de douăzeci de metri și punctat de optsprezece turnuri. Trebuia să fie un Stonehenge nazist. În interiorul complexului s-ar afla clădiri mari și austere, inclusiv Sala Înaltei Curți a SS."

Remarcabilul castel triunghiular urma să evoce vârful Suliției Destinului, Sfânta Lance cu o putere impresionantă care a străpuns trupul lui Iisus Hristos și a devenit astfel o relicvă divină.
Elitele sunt obsedate de relicve ale puterii, cum ar fi Sulița Destinului, Arca Legământului, Sfântul Graal, Craniul lui Adam și așa mai departe. Le consideră mijloace de facilitare a comunicării cu cealaltă lume, cu Omega.

Turnul de Nord

Limba

Himmler dorea să creeze un limbaj SS special bazat pe rune. El credea că runele transmiteau puteri psihice negate limbilor obișnuite. Elitele globale au preluat acest proiect și își formulează propriul limbaj runic.

Ideea limbajelor speciale ale puterii este adesea descrisă în serialele TV populare. În Penny Dreadful, se face referire la Verbis Diablo, cuvântul Diavolului. Victor Frankenstein spune: „Conform legii biblice, verbum diablo este o corupție a vorbirii angelice. Este ceea ce a rostit Adam în paradis înainte ca șarpele să-și facă apariția memorabilă."

Personajul Ethan spune: „Povestea spune că Satana a luat limbajul lui Dumnezeu și l-a întors pe dos. După căderea omului, Dumnezeu i-a vorbit lui Adam, dar Adam nu l-a mai putut înțelege. «De ce este limbajul meu neclar pentru tine?», a întrebat Dumnezeu. «Pentru că acum aparții tatălui tău, diavolul.»"

Așadar, Verbis Diablo a fost ultima limbă vorbită în Grădina Edenului. A fost limba șarpelui, învățată de Adam și Eva. Toate limbile umane sunt derivate din această limbă, mai degrabă decât din limba lui Dumnezeu, pe care Adam și Eva au uitat-o sau pe care Dumnezeu a

eliminat-o în mod deliberat din capacitatea lor de a o înțelege și de a vorbi atunci când a alungat omenirea din paradis.

Verbis Diablo înnegrește inimile tuturor celor care îl rostesc și îi aduce și mai adânc sub controlul Satanei, la fel cum utilizarea inelelor puterii lui Sauron în Stăpânul Inelelor îl aduce pe purtătorul inelului și mai mult sub controlul mental al lui Sauron.

Ioan 8:43-45 spune: „De ce nu înțelegeți ce spun? Pentru că nu puteți primi cuvintele Mele. Voi sunteți ai tatălui vostru, care este diavolul, și vreți să-i împliniți poftele. El de la început a fost un ucigaș și n-a vrut să țină adevărul, pentru că în el nu este adevăr. Când minte, vorbește în limba lui maternă, pentru că este un mincinos și tatăl minciunii. Dar pentru că Eu spun adevărul, nu Mă credeți!"

Elitele cred cu tărie în limbajele primordiale ale puterii și într-o Primă Limbă vorbită de zei, pe care își doresc cu disperare să o descopere. Își doresc ca cuvintele și propozițiile lor să fie la fel de puternice ca vrăjile magice.

Craniile

„Era o zi luminoasă și rece de aprilie, iar ceasurile băteau treisprezece." – George Orwell

Elitele sunt obsedate de cranii. La fel și SS-ii. Capul de mort (craniu și oase încrucișate) era simbolul definitoriu al SS-ilor, alături de insigna lor runică cu dublă semnătură. Wikipedia spune: „Runa semnătură (sau Siegrune) simboliza victoria (sieg). În forma sa originală, ca rună a Tânărului Futhark, reprezenta soarele; cu toate acestea, von List a reinterpretat-o ca un semn al victoriei când a întocmit lista sa de «rune Armanen». A fost adaptată în emblema SS în 1933 de către Walter Heck, un Sturmhauptführer SS... Dispozitivul simplu, dar izbitor, al lui Heck consta din două rune semnătură desenate una lângă alta ca fulgerele și a fost adoptat în curând de toate ramurile SS... Dispozitivul avea o dublă semnificație; pe lângă faptul că reprezenta inițialele SS, putea fi citit ca un strigăt de luptă «Victorie, Victorie!». Simbolul a devenit atât de omniprezent încât era frecvent tipărit folosind rune în loc de litere; în perioada nazistă, o tastă suplimentară a fost adăugată mașinilor de scris germane pentru a le permite să tasteze sigla cu dublă semnătură cu o singură apăsare de tastă."

În Penny Dreadful, o vrăjitoare spune: „Știți ce conține camera asta? Vechii romani le numeau memento mori... semne ale morții. Povestea spune că un general roman faimos se întorcea din luptă, cu carul încărcat cu prada de aur a victoriei sale. Și-a scos pieptul pentru a-și proclama invincibilitatea oamenilor. Ei bine, un sclav a văzut asta și a aruncat un os vechi la picioarele generalului, spunând: «Ține minte, moartea vine pentru noi toți». Și din acea zi, a devenit un obicei la Roma ca un sclav să stea în carul din spatele fiecărui general care se întoarce în victorie, ținând în mână un craniu și șoptindu-i la ureche: «Respice post te! Hominem te esse memento! Memento mori!» [Privește în spatele tău. Amintește-ți că ești om. Amintește-ți că vei muri.]"

Elitele își caută adesea simbolurile în lumea clasică.

Amintește-ți că ești muritor.

Trăiască, Cezar, te salută cei ce sunt pe moarte.

Nunți

Nunțile SS – consacrarea căsătoriilor – aveau loc la castelul Wewelsburg.

Elitele aleg întotdeauna locații speciale, ritualice, pentru propriile căsătorii. Masele nu sunt niciodată invitate. Cele mai înalte căsătorii nu sunt niciodată făcute publice.

Cartea

„A scrie o carte este o luptă oribilă și extenuantă, ca o lungă luptă cu o boală dureroasă. Nimeni nu ar întreprinde niciodată așa ceva dacă nu ar fi mânat de un demon căruia nu-i poate rezista și nici nu-l poate înțelege." – George Orwell

A scrie o carte ca aceasta este o experiență tulburătoare. Știm că ne va aduce în atenția ostilă a elitei. Ei vor fi pe urmele noastre acum, urmărindu-ne fiecare mișcare, monitorizându-ne. Dar trebuie să facem ceva pentru a le ține piept, pentru a le arăta că suntem acum pe umerii lor și că venim după ei. Cine este prădătorul și cine este prada?

Nedistinsul

„Dublul gând înseamnă puterea de a avea simultan în minte două convingeri contradictorii și de a le accepta pe amândouă." – George Orwell

William James a scris: „Pentru strămoșii noștri, lumea era mică și... o afacere relativ îngustă... În istoria sa, câțiva eroi umani anumiți, regi, eclesiaști și sfinți s-au remarcat foarte mult, umbrind imaginația cu pretențiile și meritele lor, astfel încât nu numai ei, ci toți cei care erau asociați familiar cu ei, străluceau cu o strălucire pe care se presupunea că chiar și Cel Atotputernic trebuie să o recunoască și să o respecte. Aceste personaje proeminente și asociații lor erau nucleul grupului nemuritor; eroii minori și sfinții sectelor minore veneau apoi, iar oamenii fără distincție formau un fel de fundal și o completare."

Elitele văd „masele" – poporul – ca pe un simplu fundal, o hoardă indistinctă, fără valoare. Ele doar completează fundalul și nu apar niciodată în prim-plan.

James a scris: „Întreaga scenă a eternității (cel puțin în ceea ce privește Raiul și nu iad) nu i s-a părut niciodată credinciosului o scenă copleșitor de mare sau incomod de aglomerată. S-ar putea numi aceasta o viziune aristocratică asupra nemuririi; nemuritorii au fost întotdeauna o elită, un număr select și ușor de gestionat."

Elitele vor întotdeauna să păstreze un număr mic de linii de sânge la conducerea tuturor lucrurilor. Este un magazin închis... nicio intrare pentru nimeni din grupul marginal. Nietzsche, un filosof german al excepționalismului, mult admirat de elite, a spus: „Conceptul de măreție implică a fi nobil, a dori să fii singur, a putea fi diferit, a fi singur și a trebui să trăiești independent... Există printre oameni, ca în orice altă specie animală, un exces de eșecuri, de bolnavi, degenerați, infirmi, care suferă în mod necesar; cazurile de succes sunt, și printre oameni, întotdeauna excepția... [Lumea de astăzi reproduce] un tip mai mic, aproape ridicol, un animal de turmă, ceva dornic să facă pe plac, bolnăvicios și mediocru... Cele mai înalte perspective ale noastre trebuie – și ar trebui – să sune ca niște nebunii și uneori ca niște crime

atunci când sunt auzite fără permisiune de către cei care nu sunt predispuși și predestinați pentru ele."

William James a scris: „Dar, odată cu generația noastră, o imaginație cantitativă complet nouă a cuprins lumea noastră occidentală. Teoria evoluției ne cere acum să presupunem o scară mult mai vastă de timpuri, spații și numere decât au visat vreodată strămoșii noștri că ar implica procesul cosmic. Istoria umană se dezvoltă continuu din istoria animalelor și se întoarce, posibil chiar și până în epoca terțiară. Din aceasta a apărut, pe nesimțite, o viziune democratică, în locul vechii viziuni aristocratice, asupra nemuririi."

Elitelor nu le place teoria evoluției tocmai pentru că le subminează propria mitologie și sentimentul de a fi speciali. Nu este o viziune aristocratică. Este o viziune animalică, lipsită de sens.

Filmul satiric Idiocracy spune: „La începutul secolului XXI, evoluția umană se afla într-un punct de cotitură. Selecția naturală, procesul prin care cei mai puternici, cei mai inteligenți, cei mai rapizi se reproduceau în număr mai mare decât restul, un proces care odinioară favorizase cele mai nobile trăsături ale omului, a început acum să favorizeze trăsături diferite. Majoritatea science fiction-ului vremii preziseseră un viitor mai civilizat și mai inteligent. Dar, pe măsură ce timpul trecea, lucrurile păreau să se îndrepte în direcția opusă. O simplificare. Cum s-a întâmplat asta? Evoluția nu recompensează neapărat inteligența. Fără prădători naturali care să răriască turma, a început să-i recompenseze pur și simplu pe cei care se reproduceau cel mai mult, lăsându-i pe cei inteligenți să devină o specie pe cale de dispariție... Anii au trecut, omenirea a devenit mai proastă într-un ritm înspăimântător. Unii aveau mari speranțe că ingineria genetică va corecta această tendință în evoluție, dar, din păcate, cele mai mari minți și resurse s-au concentrat pe combaterea căderii părului și prelungirea erecțiilor... Limba engleză se deteriorase într-un hibrid de „hillbilly", „vale girl", „carvern slang" și „gronțoiuri".

Elitele văd cum tot ce le înconjoară degenerează, în timp ce ele singure stabilesc și mențin standarde înalte.

James a scris: „Cât de mici par, într-adevăr, distincțiile individuale când privim în urmă la acest număr copleșitor de ființe umane care gâfâie și se zbat sub presiunea acelei nevoi vitale! Și cât de neesențial trebuie să fie în ochii lui Dumnezeu micul surplus al meritului individual, copleșit cum este în vastul ocean al meritului comun al omenirii, care își îndeplinește fără teamă și fără răbdare datoria fundamentală și trăiește o viață eroică!"

Toate acestea sunt anateme la adresa elitelor. Totul despre elite este preocupat să arate cât de speciale sunt, de ce statut înalt se bucură. Ele urăsc tot ce le apropie de mase, de marii nespălați. James susținea că creștinilor le plăcea ideea de iad deoarece asigura că raiul nu era aglomerat. Doar Aleșii, Selectații, ajungeau în paradis. Hoardele erau o momeală infernală.

Voința de putere

Elitele se mândresc cu puterea voinței lor de putere. Nietzsche a fost marele profet al voinței de putere, filosofia sa fiind exprimată cel mai puternic în capodopera sa, Voința de putere.

Nietzsche a scris: „Odată ce cineva a atins un anumit grad de independență, își dorește mai mult: oamenii se organizează în funcție de gradul lor de forță: individul nu se mai presupune pur și simplu egalul celorlalți, ci își caută egalii - se distinge de ceilalți. Individualismul este urmat de formarea de grupuri și organe; tendințele înrudite se unesc și devin active ca putere; între aceste centre de putere se produc fricțiuni, război, recunoașterea forțelor celorlalți, reciprocitate, abordări, reglementarea unui schimb de servicii. În cele din urmă, o ordine a rangului."

Elitele se consideră vârful legitim al ordinii ierarhice. Au mult mai multă forță și putere decât alții. Merită să conducă, cred ele implicit.

Nietzsche a scris: „Omul își dorește libertatea atâta timp cât nu posedă puterea. Odată ce o posedă, își dorește să domine; dacă nu poate face asta (dacă este încă prea slab pentru a o face), își dorește «dreptate», adică putere egală."

Pentru Nietzsche, toată lumea își dorește să fie dominantă, să fie inegală în putere. Dar dacă ești slab și probabil vei fi dominat, atunci ceri „drepturi egale" (putere egală).

Nietzsche detesta creștinismul, democrația și socialismul, pe care le considera manifestări ale „moralității sclavilor". Prin contrast, elitele sunt toate axate pe „moralitatea stăpânilor". În companiile conduse de elite, nu există niciodată democrație, creștinismul este venerat superficial (pentru relații publice), iar socialismul este demonizat în cea mai extremă măsură posibilă.

Cele două lumi

Cele două lumi, Alfa și Omega, sunt compuse din zone „Pure", „Cealaltă" și „Hibridă". Zonele pure se află în întregime într-o singură lume. Alte zone se află complet în cealaltă lume. Nu poți accesa Cealaltă Lume dintr-o zonă Pură. Trebuie să mergi într-o zonă Hibridă. Zonele hibride formează un mozaic în întreaga lume. Într-un oraș, aceste zone pot fi anumite străzi, anumite parcuri, anumite piețe. Elitele le au pe toate trasate pe hartă. Majoritatea oamenilor se plimbă prin ele și nu observă niciodată nimic. Doar intuițiile puternice pot vedea cealaltă lume.

Anumite clădiri există în ambele lumi. Acestea sunt de obicei situri ritualice și religioase, cum ar fi Stonehenge, piramidele, unele castele și așa mai departe. Acestea sunt cele mai puternice legături dintre cele două lumi.

Locurile ritualului

Elitele iubesc locurile ritualice și misterioase. Unul dintre locurile lor preferate a fost îndrăgit de Himmler. Este vorba de Externsteine din Germania, unul dintre cele mai uimitoare situri naturale din lume.

Himmler dorea ca altare păgâne să compenseze altarele creștinismului, ceea ce îl dezgusta.

Pădurea Neagră

Elitele se referă la o imagine care înfățișează un soare negru care domină un munte negru, pe o cornișă a căruia se află un castel negru cu vedere la un lac negru înconjurat de o pădure neagră. Este înfățișată și o peșteră neagră, în care se îndreaptă în procesiune personaje îmbrăcate în negru. Este o intrare în Lumea de Dincolo? Inscripții runice se întind pe marginea picturii.

Înfățișează o ceremonie specială a elitelor?

Nu se știe care este semnificația simbolică a imaginii sau ce spun runele.

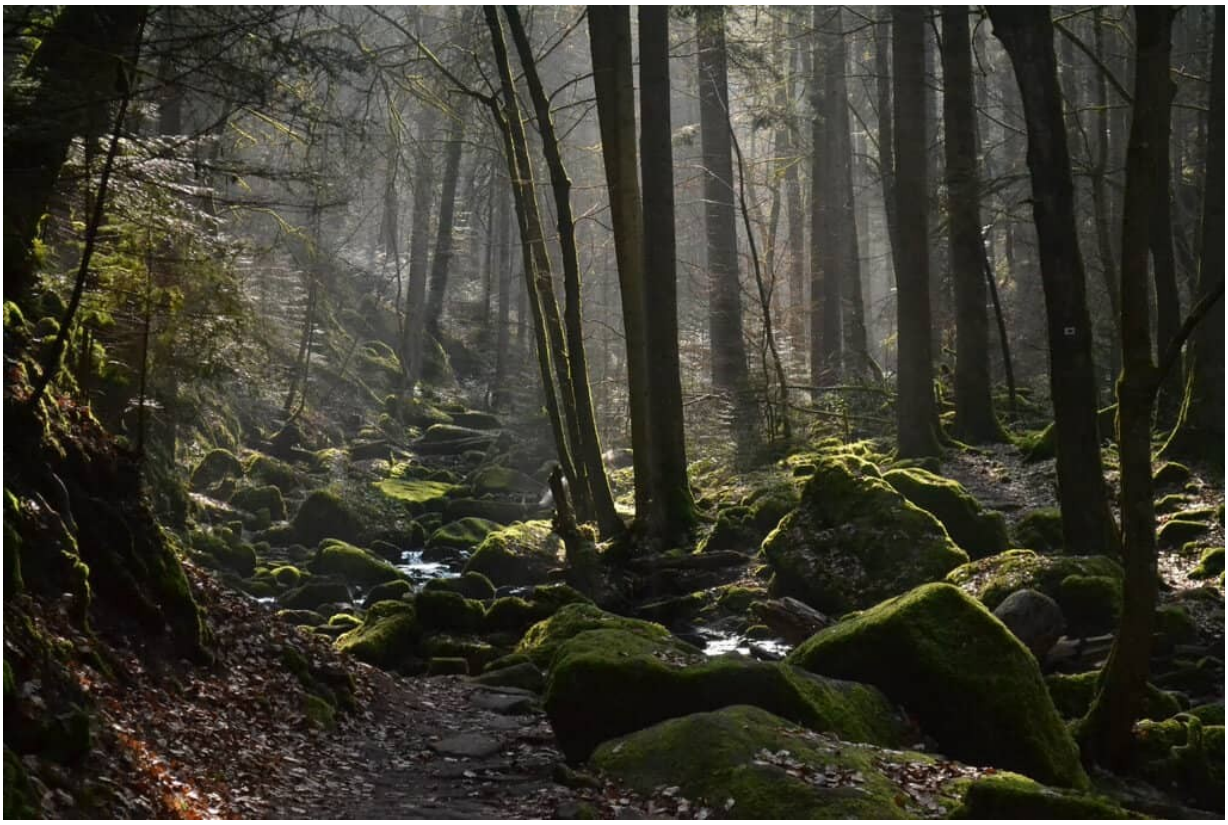

Runele

Runele sunt simboluri ale puterii antice. Sunt simboluri magice care conțin puterile ezoterice ale arienilor antici, marii strămoși.

Se spune că totul se rezumă la „citirea runelor”.
Le-ai citit?
Ce spun runele despre viitorul tău?

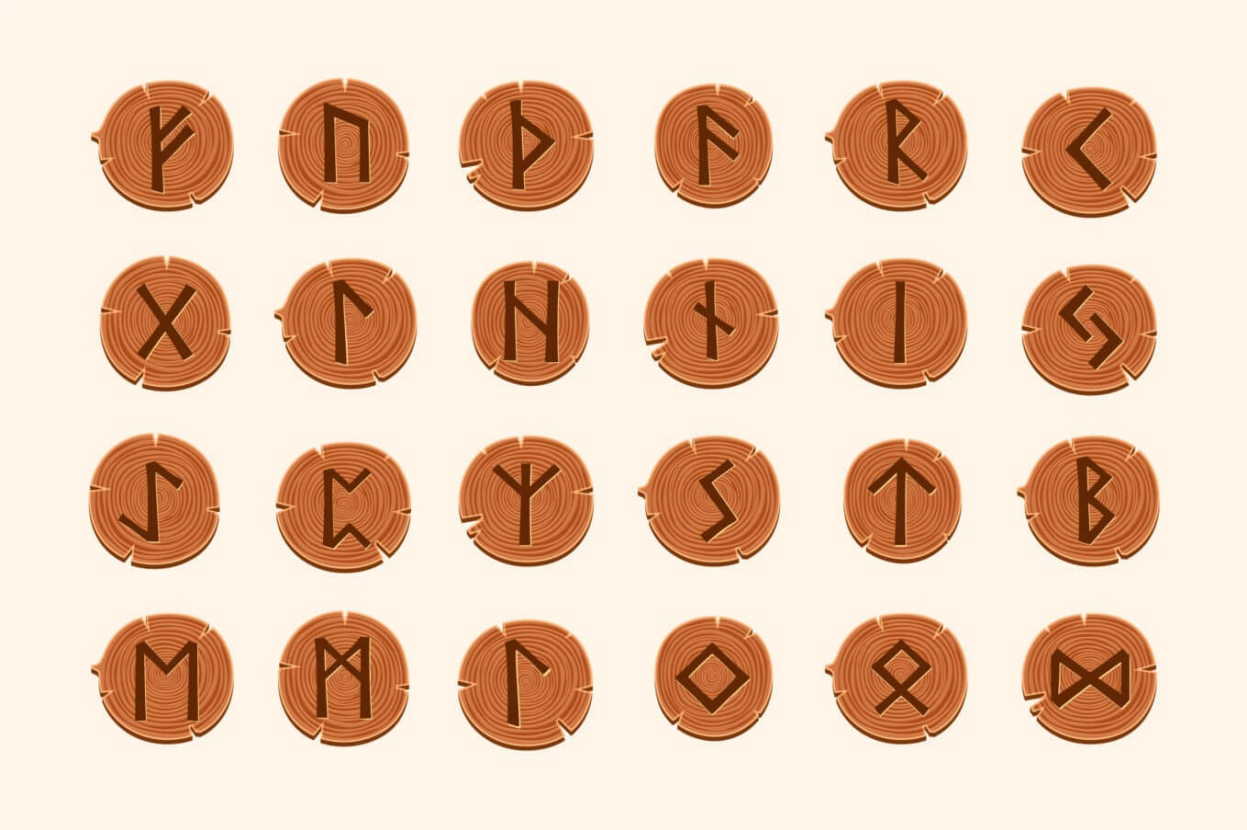

Oamenii din Umbră

„Cel mai eficient mod de a distruge oamenii este să negi și să ștergi propria lor înțelegere a istoriei." – George Orwell

Poți vedea oameni din umbră? Vezi ființe din Lumea Omega? Sunt oamenii Omega percepuți de persoanele sensibile din această lume ca fantome?

Există persoane care cred că au primit apeluri telefonice de la morți. Exact la trei ore după ce cineva moare, sună telefonul și persoana decedată este la celălalt capăt al firului, spunând că totul este în regulă.

Forțele supranaturale sunt atrase de unii oameni. Ești unul dintre ei?

Micah A. Hanks a scris: „În ceea ce privește o persoană care are un fel de «predispoziție» către comunicarea cu morții... precum și potențiala sa relație cu psihoza, este interesant de observat că anumite substanțe produse în cantități infime în corpul uman au proprietăți psihoactive

puternice: și anume DMT și adrenocrom. Acestea din urmă se află în centrul unei teorii privind cauza schizofreniei, așa cum a fost propusă de psihiatrii Abram Hoffer și Humphry Osmond. Ipoteza lor adrenocrom implică administrarea de doze mari de vitamina C și niacină despre care, încă din 1967, susțineau că ar reduce producțiile de adrenocrom din creier, eliminând astfel iluziile psihotice."

La unii oameni, adrenocrom produce iluzii. La alții, oferă daruri vizionare și capacitatea de a interacționa lucid cu Lumea Omega.

Universitatea SS

Wewelsburg urma să aibă mai multe scopuri. Trebuia să fie un SS Camelot, o universitate SS, un centru spiritual SS, un SS Stonehenge, casa cultului arian SS. De aici, din acest mare și spectaculos castel german, SS-ul urma să conducă lumea, o lume păgână complet lipsită de avraamiști. SS-ul urma să guverneze pe toți ceilalți. Urmau să conducă cu o mână de fier. Conducerea lor urma să fie alimentată de soarele negru, sursa unei energii care creștea pe măsură ce puritatea rasială creștea și pe măsură ce utilizarea adrenocromului creștea.

Wewelsburg ar fi locul unde arienii ar fi conduși înapoi la adevărata lor origine și la adevărata lor identitate stelară, de elită.

Atlantida

Unii naziști credeau că atlanții erau arieni extratereștri, prototipul arienilor. Arienii sunt o rasă superioară exact pentru că nu sunt de pe această planetă. Sunt cuceritori extratereștri.
Unul dintre sloganurile lor era: libertatea va fi luată, nu dată. Trebuie să lupți mereu pentru libertate. Este inutil să simți că ai dreptul la ea.

Insecta din mașină

„Adrenocromul este un drog pe care elitele îl adoră. Provine de la copii. Drogul este extras din glandele pituitare ale copiilor torturați. Este vândut pe piața neagră. Este drogul elitelor. Este drogul lor preferat. Este dincolo de rău. Este demonic. Este atât de bolnav." – Liz Crokin

„«De unde ai luat acest [Adrenocrom]? Nu-l poți cumpăra. ... Există o singură sursă pentru chestia asta. ... Glandele de adrenalină ale unui corp uman viu. Nu e bine dacă îl scoți dintr-un cadavru. ... Este absolut pur." – Hunter S. Thompson, Frică și dezgust în Las Vegas

„Prezența în corpul uman a unor substanțe [cum ar fi adrenocrom] care sunt halucinogene atunci când sunt prezente în concentrații excesive, este de o importanță vitală, deoarece acestea joacă un rol în multe dintre afecțiunile psihiatrice ale omului." – A. Hoffer și H. Osmond

„Pentru o vreme s-a considerat neînțelept să se scrie cuvântul «adrenocrom» în cererile pentru finanțare pentru cercetare și cunoaștem încercări de a descuraja cercetătorii reputați să întreprindă cercetări cu adrenocrom. Adrenocrom... a devenit un cuvânt urât." – A. Hoffer și H. Osmond

În ultimii ani, rolul șocant al adrenocromului în ritualurile elitelor a ajuns la iveală. Multe dintre aceste informații sunt dezvăluite de un grup de bărbați și femei eroici, cunoscuți sub numele de Dezvăluitori, care sunt vânați neobosit de elite. Mulți au murit în „accidente" misterioase și inexplicabile. Nu a avut loc niciodată nicio investigație asupra acestor decese.

De ce este adrenocromul atât de important? În 1856 s-a observat că țesutul glandei suprarenale se înroșește atunci când este expus la aer. Acest pigment roșu a fost ulterior identificat ca adrenocrom. Adrenocromul a devenit important pentru prima dată în investigațiile schizofreniei.

Cercetătorul Abram Hoffer a scris: „Realizarea remarcabilă a psihiatrului Dr. Humphry Osmond... a constat în identificarea adrenocromului, un halucinogen produs în creier, ca o cauză a schizofreniei și în utilizarea vitaminelor pentru a-l combate. Această descoperire a pus bazele psihiatriei ortomoleculare practicate acum în întreaga lume... Am susținut că la pacienții schizofrenici există o producție anormală de adrenocrom, un derivat al adrenalinei, și că acest lucru a jucat un rol în geneza afecțiunii... echipa noastră clinică a efectuat primul experiment controlat, dublu-orb, în psihiatrie. Am demonstrat că adăugarea unei vitamine, B3 (niacina), în diete a dublat rata de recuperare a pacienților cu schizofrenie acută sau incipientă pe parcursul a doi ani..."

„Convinși că descoperiserăm o modalitate foarte importantă, nouă și sigură de a ne ajuta pacienții, în 1966 ni s-a alăturat dublul laureat al Premiului Nobel, Linus Pauling, care a folosit pentru prima dată termenul de psihiatrie ortomoleculară..."

Conform medicinei ortomoleculare, bolile sunt cauzate de deficiențe în mediul nutrițional din organism, iar remediul constă în utilizarea suplimentelor nutriționale pentru a crea mediul nutrițional optim.

Elitele sunt extrem de pasionate de medicina ortomoleculară, pe care o consideră cea mai naturală și echilibrată medicină, cu cea mai mică toxicitate.

Hoffer a scris: „Adrenocrom poate afecta creierul prin interferența cu bariera hematoencefalică. Hochstein și Cohen au descoperit că țesutul cerebral era mai sensibil la

adrenocrom decât țesutul hepatic... Adrenocrom poate traversa bariera hematoencefalică, adrenalina nu... Scurgerea adrenocromului și a derivaților săi, cum ar fi adrenolutina, în sânge și în creier provoacă o psihoză toxică numită schizofrenie... În condiții de repaus, se formează cantități mici de adrenocrom care circulă în sânge sub formă de adrenolutină, deoarece adrenocrom este prea instabil pentru a rămâne foarte mult timp în sânge... Produșii oxidați ai metabolismului adrenalinei circulă în sânge. Este probabil ca sursa principală să fie inima, care este cel mai mare organ din corp care poate produce adrenocrom și derivații săi... Am sugerat că o conversie crescută a adrenalinei în adrenocrom a fost una dintre cauzele schizofreniei, bazându-ne pe descoperirile noastre că adrenocrom și adrenolutina sunt halucinogene, că acestea ar putea fi produse în organism și că inversarea sau prevenirea reacției a fost terapeutică pentru schizofrenie." ... Adrenalina este transformată în adrenocrom, iar adrenocrom este transformat în adrenolutină ... atât adrenocrom, cât și adrenolutina sunt neurotoxine puternice care interferează cu reacțiile chimice din creier. Atunci are loc procesul de schizofrenie. ... Adrenocrom are un efect puternic asupra activității electrice a creierului in vivo și interferează cu transmiterea sinaptică ... Produșii oxidați ai metabolismului adrenalinei circulă în sânge. ... Stres sever —> prea multă adrenalină și alte amine simpatomimetice.

Schizofrenicii pot fi considerați ca fiind oameni care se conectează la Lumea Omega, dar fără niciun control asupra înțelegerii a ceea ce se întâmplă. Schizofrenicii suferă de halucinații tulburătoare și iluzii de persecuție. Vorbirea lor devine dezorganizată, iar comportamentul lor devine haotic sau coboară în catatonie. Schizofrenicii prezintă adesea aplatizare emoțională, apatie, letargie și mutenie (nu vorbesc).

Dar imaginați-vă o schizofrenie fără haos și dezorganizare. Imaginați-vă că schizofrenul accesează de fapt o altă realitate, dar fără nicio pregătire sau înțelegere. El crede că este nebun, dar de fapt a deschis un portal către o a doua lume. Dacă ar putea să-și păstreze mintea concentrată și gândurile concentrate, ar putea avea o experiență minunată în loc de un coșmar. Elitele au devenit stăpânii accesului la Lumea Omega, păstrând în același timp controlul deplin asupra facultăților lor. Într-un fel, sunt ca membrii echipajului Star Trek care vizitează holopunțile. Își transformă fanteziile în realitate. Își creează propriul paradis.

Fabricile de frică

Naziștii recoltau adrenocrom în lagărele lor de exterminare, conduse de SS-ul lui Himmler. Când oamenii sunt îngroziți, nivelul lor seric de adrenocrom este la maximum. Copiii și femeile sunt deosebit de predispuși la teroare, iar SS-ii le extrageau sângele pentru ceremoniile și ritualurile lor.

Astăzi, elitele au înființat mai multe tabere ale fricii pe insule private unde autoritățile nu au nicio jurisdicție și nu apar niciodată.

Niveluri optime de adrenocrom sunt obținute în medii bogate în oxigen. În cadrul celor mai speciale ritualuri ale elitelor, copiii sunt sacrificați în camere de oxigen în fața idolilor lui Moloh, zeul păgân al sacrificiilor umane. Dumbrava Boemă a îndeplinit această funcție în trecut.

A. Hoffer și H. Osmond au scris: „Oxigenul este esențial pentru conversia adrenalinei în adrenocrom. Prea mult oxigen ar accelera rata de conversie a adrenalinei în adrenocrom, ar crește producția acestuia și ar suprasolicita sistemele de detoxifiere pentru adrenocrom... Sub impactul toxicității oxigenului, adrenalina se pierde, iar concentrațiile de adrenocrom cresc în creier... transformarea adrenalinei în adrenocrom în creier este accelerată la o tensiune ridicată de oxigen... Este evident că conversia masivă a adrenalinei în adrenocrom în creier și medulară trebuie să perturbe ciclul adrenalinei creier-medulară."

Elitele adoră acest tip de informație. Le oferă stăpânire asupra corpului uman, creierului uman, minții umane și asupra lumii însăși.

Dacă îți controlezi mintea, controlezi totul.

Extratereștrii

Unii spun că adrenocromul este vital pentru extratereștrii (reptilienii) care se ascund printre oameni. Este un drog care schimbă faza și forma, spun ei, oferind acces la pan dimensionalitate.

Videoclipurile Negre

Fiecare membru al clubului (elitele) trebuie filmat mutilând o tânără victimă pentru a recolta adrenocrom din corpul ei îngrozit și țipător.

Toți membrii clubului sunt legați de videoclipurile negre. Dacă un membru cade, toți cade.

Toate videoclipurile sunt păstrate într-un laborator de calcul ultrasecret, cu cea mai bună securitate și criptare cunoscută omenirii. Este complet imposibil de spart.

CERN

Un prestigios ziar britanic a relatat că acceleratorul de particule Large Hadron Collider al CERN era folosit într-un complot secret al Illuminati pentru a deschide un portal către o altă

dimensiune, a invita o forță de invazie extraterestră și a distruge rasa umană. De fapt, elitele folosesc medicamente speciale, nu acceleratoare de particule.

Sticla

Ai grijă întotdeauna la mica „sticlă maro". Ar putea fi plină cu adrenocrom. Uită de cocaină. Adrenocrom te poate duce în locuri complet diferite.

Goana

„Ne vom întâlni în locul unde nu există întuneric." – George Orwell

Adrenocrom are diferite calități, în funcție de natura sa: produs prin frică sau excitație. În situații de frică – situații de luptă sau fugi – oamenii produc adrenalină, care poate fi apoi transformată în adrenocrom. Dar, de asemenea, experimentează o „descărcare de adrenalină" atunci când sunt profund excitați.

În scopuri de control, fermele fricii sunt mult mai ușor de gestionat pentru elite decât fermele de entuziasm. Cu toate acestea, în ocazii speciale, elitele invită copii fascinați de stele la întâlniri cu vedete. Copiii sunt copleșiți de entuziasm – ca niște copii care îl întâlnesc pe Michael Jackson în Neverland – și nu au nicio idee că sunt de fapt implicați într-un ritual satanic bolnav și că urmează să fie uciși ritualic și să li se extragă tot sângele și organele. Se găsesc chiar și utilizări diabolice pentru pielea și oasele lor, deși informațiile sunt încă puține în această privință.

Adrenalina este produsă în glandele suprarenale, situate deasupra rinichilor. Elitele sunt obsedate de glandele sistemului endocrin: Glanda pineală, Glanda suprarenală, Hipotalamus, Glanda pituitară, Tiroidă, Paratiroidă, Timus, Pancreas, Ovare, Testicule.

Sistemul endocrin cuprinde o rețea de glande care produc, stochează și secretă hormoni pentru a regla multe funcții ale organismului, inclusiv creșterea și metabolismul. Bolile endocrine apar atunci când glandele produc o cantitate incorectă de hormoni, fie prea mult, fie prea puțin.

Endocrin înseamnă „secreție internă", prin urmare se referă la procese interne. Glandele exocrine, cum ar fi glandele sudoripare și salivare, secretă extern și intern prin canale. Glandele endocrine secretă hormoni intern, în fluxul sanguin, pentru a ajunge oriunde este alimentat de aportul de sânge.

Sistemul endocrin se ocupă de următoarele: creșterea și dezvoltarea, homeostazia (echilibrul intern al sistemelor corpului), metabolismul (nivelurile de energie ale corpului), reproducerea, răspunsul la stimuli (stres și leziuni). Sistemul endocrin este, la fel ca sistemul nervos, o rețea de comunicare esențială. În loc să folosească nervii pentru a transmite informații, acesta folosește vase de sânge pentru a livra hormoni către celule.

Elitele vor să afle fiecare secret asociat atât cu sistemul endocrin, cât și cu cel nervos și, la fel ca predecesorii lor naziști, efectuează experimente îngrozitoare, adesea fatale, pe victime nevinovate, de obicei cele a căror dispariție nu va fi ratată sau nu va conta pentru mulți. Orfanii sunt principalele lor victime.

Până la 800.000 de copii dispar în fiecare an în SUA. Chiar dacă marea majoritate sunt găsiți ulterior, știm ce s-a întâmplat cu ei cât timp au fost plecați și ce se întâmplă cu cei care nu se mai întorc niciodată?

Victimele sunt clasificate conform unui cod bazat pe alimentele la pachet, cum ar fi pizza, burgeri, pui prăjit și așa mai departe. Detaliile precise ale codificării nu sunt încă cunoscute.

Cabala de elită a molestatorilor și abuzatorilor de copii este protejată de aparatul „Statului Profund", conceput pentru a-i proteja și pentru a preveni orice investigații care îi așteaptă.

Cea mai mare parte a criminalității elitelor se desfășoară în rețeaua sinistră de insule private pe care le dețin. De ce au acești oameni insule private, în primul rând? Exact așa se face pentru a-și putea satisface toate dorințele bolnave fără nicio verificare. Nimeni nu poate vedea ce fac. Uitați-vă cât timp a scăpat Jeffrey Epstein nepedepsit. De fapt, singurul motiv pentru care a fost prins a fost că a supărat elitele, iar acestea au dat undă verde arestării și umilinței sale. Oamenii spun că nu s-a sinucis. Bineînțeles că a făcut-o. A primit ordin de la elite!

Dacă ați înțeles ceva din ce am spus, nu trebuie să vă faceți griji doar pentru viața voastră aici și acum, în Lumea Alfa. Pentru a-și salva confortabila existență din Lumea Omega, Epstein a trebuit să-și sacrifice viața în Lumea Alfa.

Epstein a reușit să conducă o operațiune de trafic sexual timp de ani de zile. Cum este posibil acest lucru? Pentru că nimeni nu investighează aceste persoane. Autoritățile închid ochii la ele sau le pun mâna pe ele, fiind cumpărate și plătite pentru ele.

Oricine deține o insulă privată ar trebui considerat, în mod implicit, un criminal, care ascunde secrete diabolice. Dacă nu au nimic de ascuns, de ce nu permit autorităților să le viziteze liber insulele? Nu ar accepta niciodată așa ceva, nu-i așa?!

Contaminare

Dezvăluitorii încearcă mereu să găsească modalități de a contamina rezerva de adrenocrom și DMT a elitelor și de a sabota toate planurile lor malefice. Vor să păteze tot ceea ce fac elitele.

Unii oameni au sugerat chiar că pandemia de covid-19 a avut un beneficiu: a distrus toate proviziile elitelor și toate trebuie distruse acum. Asta ar însemna că elitele rămân fără provizii. Ce ar face dacă s-ar confrunta cu rezerve drastic epuizate? Ar începe comportamentul lor să devină și mai ciudat? Ar începe să li se schimbe aspectul („masca alunecă")? Fiți cu ochii în patru! Vedetele de la Hollywood, înnebunite după droguri, ar putea începe să dea din greșeală jocul. S-ar putea ca acum să se chinuie să-și mențină forma „umană".

Câteva fotografii extrem de nefavorabile cu vedete, luate prin surprindere, arată că acestea s-ar putea confrunta cu lipsa resurselor de care au nevoie pentru a arăta ca niște vedete. Suferă ele oare de efectele devastatoare ale sevrajului de adrenocrom și DMT?

Schizofrenie

Se presupune că schizofrenia a apărut la indivizi atunci când se forma prea mult adrenocrom. Adrenocrom-ul a interferat apoi cu funcția creierului, la fel cum ar face-o LSD-ul, creând etapa esențială pentru formarea schizofreniei. Adrenalina se oxidează foarte ușor în adrenocrom, așa că am putea spune că persoanele predispuse la descărcări de adrenalină sunt mai predispuse să devină schizofrenice.

Se spune că vitamina B3 protejează țesutul cerebral împotriva unora dintre efectele toxice ale adrenocromului.

Abuzul asupra copiilor este o metodă binecunoscută de a crea copii schizoizi cu comportament declanșat. Acești copii pot fi apoi crescuți pentru a deveni candidați manciurieni: asasini programați și drone. Vor face orice își doresc elitele, exact ca sclavii.

Nunta Chimică

Nu doar adrenocromul este un drog favorit al elitei de la Hollywood. Aceștia sunt pasionați de toți diferiții hormoni și derivații acestora și de toți diferiții neurotransmițători, inclusiv DMT.

Neurotransmițătorii și hormonii sunt două tipuri diferite de substanțe chimice care transportă semnale de la o parte a corpului la alta și joacă un rol esențial în fiziologia organismului, inclusiv în funcțiile fizice și psihologice.

Hormonii sunt în mod normal secretați de sistemul endocrin și eliberați în fluxul sanguin, prin intermediul căruia pot acționa asupra celulelor țintă aflate la distanță. Unii hormoni, cum ar fi

melatonina și cortizolul, sunt produși direct în creier și eliberați în sânge, unde pot afecta alte părți ale corpului.

Multe dintre aceste substanțe chimice sunt recoltate de la copiii torturați în cadrul ritualurilor satanice. Recoltarea se face prin prelevarea de sânge și băutul acestuia, prin operații cardiace, prin atingeri în trunchiul cerebral, prin recoltarea de organe și glande.

Vampirism

Este consumul de sânge pentru a accesa adrenocrom un ritual străvechi al elitelor? Stă la baza legendei vampirismului, în care nobilii se hrănesc cu țărani, în special cu tinerele fete virgine? Este asociat și cu vârcolacii și cu sfâșierea corpurilor? A apărut în ceremoniile satanice de-a lungul istoriei? L-au folosit vrăjitoarele în covenurile lor?

Inelele

Elitele conduc rețele masive de trafic de copii în întreaga lume. Cumpără și vând copii pentru propria lor plăcere. Odată cu cazul Epstein, oamenii încep să vadă dincolo de văl pentru prima dată.

Elitele practică ceea ce se numește „Gătitul Spiritului”. Organizează petreceri bazate pe tema sacrificiilor umane, desfășurate ca în vremurile păgâne, în Canaanul antic.

Elitele sacrifică copii, le mănâncă trupurile și le beau sângele în slujbe negre. Ei se închină nu doar zeilor întunecați, ci celor mai întunecați zei, până la Satana însuși.

Avioanele

Se spune că curierii aduc valize pline până la refuz cu pungi de sânge pe insule private, cu ajutorul avioanelor private. Să recunoaștem, oamenii nu au nicio idee ce fac aceste elite în refugiile lor izolate. Nici poliția. Cantitatea de bani pe care elitele au ascuns-o ilegal este exorbitantă.

Sacrificiu uman

„Dacă vrei o imagine a viitorului, imaginează-ți o cizmă călcând pe o față umană – pentru totdeauna.” – George Orwell

Mayașii și aztecii, printre multe alte civilizații, erau profund implicați în sacrificiile umane. Există acum persoane care speculează că aceste popoare știau despre extragerea și consumul de adrenocrom și făceau acest lucru pentru a se apropia de zeii lor, făcând din adrenocrom un „drog divin".

Se spune că eliminarea adrenocromului elimină energia vitală a victimei. Când abuzatorul ia adrenocrom, el ingerează forța vitală a celeilalte persoane.

Elitele preferă să recolteze adrenocrom de la copiii sub șapte ani, care se sperie mult mai mult decât oricine altcineva, oferind astfel adrenocrom mai pur și mai puternic. Copiii mici sunt, de asemenea, mult mai ușor de controlat.

Cei doi

Cele două halucinogene clasice sunt mescalina, derivată din cactusul peyote, și LSD-ul, extras în cele din urmă din ergot. Wikipedia spune: „LSD-ul a fost produs pentru prima dată de Albert Hofmann în 1938 din acid lisergic, o substanță chimică din ciuperca ergot... În anii 1950, Agenția Centrală de Informații (CIA) a crezut că drogul ar putea fi util pentru controlul minții, așa că l-a testat pe oameni, unii fără știrea lor, într-un program numit MK-Ultra."

CIA și FBI lucrează îndeaproape cu elitele și sunt puternic implicate în relațiile cu Hollywood-ul prin intermediul Operațiunii Mockingbird, programul lor de propagandă și condiționare.

CIA și FBI sunt implicate în mod constant în operațiuni psihotrope împotriva populației interne. Ele lucrează mereu în beneficiul elitelor.

Mescalina și LSD-ul provoacă la oamenii normali o reacție care imită schizofrenia. Acestea produc ceea ce se numește „psihoză model".

A. Hoffer și H. Osmond au spus: „Adrenocromul provoacă mai multe modificări perceptive, dar acestea sunt rareori la fel de pronunțate ca cele cauzate de LSD sau mescalină. Efectul său poate dura mult timp. A produs o depresie paranoidă de două săptămâni la unul dintre noi (AH) și o reacție depresivă paranoidă de o săptămână cu iluzii vizuale la un distins coleg de-al nostru."

Adrenochrome funcționează perfect cu DMT, faimoasa moleculă a spiritului.

Insulele

Atenție la miliardarii cu insulele lor private de 40 de hectare din Caraibe. Acestea sunt

paradisuri ale criminalității. Autoritățile nu fac nimic pentru a-i opri. Violul, tortura și traficul sexual sunt la ordinea zilei.

Jurnalele de zbor ale tuturor zborurilor private către insule private ar trebui confiscate de autorități și verificate. Acestea vor dezvălui o cantitate uluitoare de infracțiuni.

Uită-te la toți oamenii care l-au vizitat pe Epstein. Ar trebui să credem că acești oameni n-au văzut nimic și n-au știut nimic? Hai să terminăm! Toți sunt vinovați.

Se spune că fiecare insulă a elitei are o „sală a morților" – un thanatorium – unde au loc cele mai bolnave ceremonii ale lor.

Dezvăluirea

Sataniștii sunt obligați să dezvăluie cine sunt, adică sunt obligați să se facă cunoscuți. Desigur, având în vedere riscul pe care și-l asumă, trebuie să aleagă persoana potrivită căreia să-i „descopere" identitatea.

Fântâna Tinereții

Serul Adrenochrome a fost numit „Fântâna Tinereții", iar multe vedete în vârstă îl apreciază. Dacă nu-l mai folosesc chiar și pentru câteva zile, aspectul lor de superstar îi părăsește.

Toate vedetele de la Hollywood care par suspect de tinere sunt utilizatori înrăiți de adrenocrom. Așa-numitele elite „liberale" de la Hollywood sunt infestate cu satanism. Sunt o cabală incredibil de malefică.

Chiar cred elitele că adrenocromul este un ser al nemuririi? Dacă perfecționează procesul de terorizare a copiilor, pot perfecționa serul? Este teroarea copilului direct proporțională cu câtă tinerețe îi conferă adrenocromul?

Sunt cele mai frumoase și tinere vedete cei mai răi criminali și criminali? Nu te-ar surprinde, nu-i așa?

Sindromul tranchilizantelor

A. Hoffer și H. Osmond au scris: „Tranchilizantele singure pot produce o îmbunătățire remarcabilă [la schizofrenici], dar foarte puțini pacienți se simt mai bine după întreruperea

tratamentului și niciun pacient nu poate fi normal în timp ce ia tranchilizante. Companiile aeriene înțeleg acest lucru și nu le vor permite piloților lor să zboare dacă știu că iau tranchilizante. Nu este greu de înțeles de ce. Trebuie doar să acceptăm două propoziții ca fiind adevărate: 1. Tranchilizantele sunt utile atunci când sunt administrate pacienților schizofrenici. 2. Oamenii normali se îmbolnăvesc dacă iau tranchilizante. Sindromul tranchilizanților include apatie, dezinteres și capacitate diminuată de a gândi și raționa normal."

„Schizofrenicii sunt pregătiți să suporte sindromul tranchilizantelor, mai ales atunci când își amintesc încă starea schizofrenică anterioară. Totuși, mai târziu nu mai sunt, pentru că își dau seama că nu pot funcționa normal cu tranchilizante decât dacă doza este foarte mică sau dacă slujba sau poziția lor socială necesită foarte puțin; nu este dificil să stai și să te holbezi la un televizor care dă volumul, chiar și atunci când ești puternic tranchilizat."

O mare parte din societatea noastră a fost supusă sindromului tranchilizantelor și partenerului său, sindromul de ameliorare a durerii, adică „epidemia de opioide".

Companiile farmaceutice au asigurat comunitatea medicală că pacienții nu vor deveni dependenți de analgezicele opioide. Furnizorii de servicii medicale le-au prescris apoi în rate din ce în ce mai mari. Astăzi, este evident că opioidele creează o dependență uimitoare.

Elitele preferă ca masele să fie drogate complet într-un fel sau altul, astfel încât să nu observe ce se întâmplă și să fie prea letargice și distrase pentru a riposta.

Transfigurare

Ce este „transfigurarea"? Este o schimbare de formă sau de înfățișare. Este o transmutație, o metamorfoză. Este o schimbare exaltatoare, glorificatoare sau spirituală. Toate elitele caută transfigurarea. Ele cred că aparțin pe bună dreptate unei specii superioare, chiar unei specii divine.

Codul DMT

Glanda pineală produce DMT și îl eliberează atunci când visăm și când avem experiențe extracorporale și experiențe aproape de moarte. Acesta este eliberat în cantități mari în momentele opuse ale nașterii (începutul) și morții (sfârșitul).

Mulți oameni care au luat DMT descriu senzația că ar călători cu viteză vertiginoasă printr-un tunel de lumini și forme strălucitoare și ar întâlni o gamă vastă de creaturi extraterestre. Unii

spun că vizitează alte lumi și comunică cu ființe asemănătoare elfilor. Unii utilizatori simt că se transformă în altceva, că trec printr-o metamorfoză.

DMT-ul sintetic este produs în mod normal sub formă de pulbere albă, cristalină, care poate fi fumată în pipă, vaporizată, injectată sau prizată prin inhalare. DMT-ul natural este considerat mult mai puternic.

În America de Sud, multe ritualuri religioase și spirituale tribale implică ayahuasca, o băutură cu proprietăți halucinogene incredibile, care pretinde că îți deschide mintea și îți leagă gândurile de zei și că vindecă traumele din trecut. DMT este principalul ingredient activ al ayahuascăi. DMT produce efecte similare cu cele ale substanțelor psihedelice precum LSD-ul și ciupercile halucinogene, dar de o natură și mai extraordinară.

De fapt, această carte ar fi trebuit să se numească Conspirația DMT. DMT este drogul numărul 1 care interesează elite, drogul de care sunt absolut obsedate, ceea ce le oferă acces direct la Omega World.

Ceea ce oamenii au omis este faptul că adrenocromul este de fapt folosit de elite împreună cu DMT. Acesta servește la stabilizarea și prelungirea experienței DMT. Oferă elitelor un contact mult mai bun cu Omega.

Dacă ne imaginăm DMT-ul în sine ca fiind echivalent cu visarea în raport cu Lumea Omega, combinația DMT și adrenocrom permite transformarea visării pasive în visare activă, în visare lucidă în Lumea Omega.

Elitele nu iubesc nimic mai mult decât faptul că au acces la o altă lume – Lumea Omega – despre care aproape toți cei din Lumea Alfa nu avem cunoștință și la care nu avem acces conștient. Este ceea ce le dovedește elitelor că sunt ființe superioare care aparțin unei realități superioare și care merită să ne conducă, așa cum oamenii conduc animalele.

Elitele, în propria lor opinie, nu sunt mai puțin justificate să ne trateze așa cum o fac, așa cum omenirea este justificată în ceea ce le face animalelor, inclusiv să le crească pentru a fi mâncate. Elitele preferă să se refere la un pasaj de Nietzsche referitor la ERORILE CELUI CARE SUFERĂ ȘI ALE FĂCĂTORULUI. Nietzsche a scris: „Când un bogat îl privează pe un sărac de o posesiune (de exemplu, un prinț îl jefuiește pe un țăran de iubita sa), în mintea săracului apare o eroare; el crede că bogatul trebuie să fie complet infam pentru a-i lua puținul pe care îl are. Dar bogatul nu simte nici pe departe atât de profund valoarea unei singure posesiuni, pentru că este obișnuit să aibă atât de multe; prin urmare, nu se poate imagina în locul săracului și nu comite nici pe departe un rău atât de mare pe cât presupune acesta din urmă. Fiecare are o idee greșită despre celălalt. Nedreptatea celor puternici, care stârnește cea mai mare indignare în istorie, nu este nici pe departe atât de mare pe cât pare."

„Sentimentul moștenit de a fi o creatură de tip superior, cu pretenții mai înalte, îl face deja pe un astfel de om destul de rece și îi lasă conștiința împăcată; noi toți nu simțim nicio nedreptate atunci când diferența este foarte mare între noi și o altă creatură și ucidem o muscă, de exemplu, fără nicio mustrări de conștiință. Prin urmare, nu a fost niciun semn de răutate la Xerxes (pe care chiar și toți grecii îl descriu ca fiind superlativ nobil) când a luat un fiu de la tatăl său și l-a tăiat în bucăți, pentru că își exprimase o neîncredere nervoasă și amenințătoare față de întreaga campanie; în acest caz, individul este dat la o parte ca o insectă neplăcută; este prea umil pentru a i se mai permite să provoace supărare unui conducător al lumii. Într-adevăr, niciun om crud nu este atât de crud pe cât crede cel pe care l-a folosit greșit; ideea de durere nu este același lucru cu rezistența ei. Este același lucru în cazul judecătorului nedrept, al jurnalistului care conduce opinia publică cu neadevăruri mărunte. În toate aceste cazuri, cauza și efectul sunt înconjurate de grupuri complet diferite de gânduri și senzații; în timp ce se presupune inconștient că cel care face și cel care suferă gândesc...” și simt la fel, iar conform acestei presupuneri măsurăm vinovăția unuia prin durerea celuilalt.”

Elitele văd o asimetrie totală între ele și popor. Omul cu un salariu mediu vede realitatea total diferit față de un om care are o avere de 100 de miliarde de dolari. Este ca diferența dintre o furnică și un om. Pentru elite, furnicile nu au dreptul să se plângă. Ar trebui pur și simplu să fie bucuroase că nu sunt călcate în picioare.

Al treilea ochi

„Părerea mea este că această glandă [glanda pineală] este sediul principal al sufletului și locul în care se formează toate gândurile noastre. Motivul pentru care cred acest lucru este că nu pot găsi nicio parte a creierului, în afară de aceasta, care să nu fie dublă. Întrucât vedem un singur lucru cu doi ochi și auzim o singură voce cu două urechi și, pe scurt, nu avem niciodată mai mult de un gând odată, trebuie neapărat ca impresiile care intră prin cei doi ochi sau prin cele două urechi și așa mai departe, să se unească între ele într-o anumită parte a corpului înainte de a fi luate în considerare de suflet. Acum este imposibil să găsești un astfel de loc în întregul cap, în afară de această glandă; în plus, este situată în cel mai potrivit loc posibil pentru acest scop, în mijlocul tuturor concavităților; și este susținută și înconjurată de micile ramuri ale arterelor carotide care aduc spiritele în creier. ... Întrucât este singura parte solidă din întregul creier care este unică, trebuie neapărat să fie sediul simțului comun, adică al gândirii și, în consecință, al sufletului; căci unul nu poate fi separat de celălalt.” – Descartes

Glanda pineală – o glandă mică situată adânc în centrul creierului – a fost numită odată „al treilea ochi”. Unul dintre lucrurile pe care le face această glandă este secretarea de melatonină, care joacă un rol în ceasul intern al organismului. Descartes considera glanda pineală punctul de contact dintre suflet și corp. Potrivit lui Rick Strassman, glanda pituitară produce DMT,

„molecula spiritului”, despre care se crede că este implicată în vise, halucinații, experiențe extracorporale și experiențe aproape de moarte.

În Egiptul faraonic, glanda pineală era echivalată cu ochiul lui Horus. „Al treilea ochi” al iluminării spirituale hinduse este descris ca fiind inițial un al treilea glob ocular care apoi s-a atrofiat în glanda pineală. Aceasta oferă viziune „interioară”, perspicacitate mistică, vedere non-senzorială (intuiție).

Elitele sunt cel puțin la fel de obsedate de DMT ca și de adrenocrom. De aceea recoltează glandele pituitare ale copiilor.

Scandalul Adrenochrome este doar precursorul unei alte amenințări, și mai mari – medicamentul Apocalipsei DMT.

O conspirație duce inexorabil la următoarea.

Concluzie

„Creaturile de afară priveau de la porc la om, și de la om la porc, și iar de la porc la om; dar deja era imposibil de spus care era care.” – George Orwell

Conspirația Adrenocromului este doar vârful aisbergului. Este legată de un număr uluitor de activități malefice desfășurate de elitele care ne conduc. Cum li se permite acestor monștri să scape nepedepsiți? De ce noi, poporul, le suportăm? De ce sunt atât de mulți oameni uimiți de elite și pregătiți să facă orice pentru ele, inclusiv să închidă ochii ori de câte ori este nevoie?

F. Scott Fitzgerald a spus: „Permiteți-mi să vă povestesc despre cei foarte bogați. Sunt diferiți de tine și de mine. Ei posedă și se bucură de timpuriu, iar acest lucru îi face ceva, îi face moi acolo unde noi suntem duri și cinici acolo unde noi suntem încrezători, într-un mod care, dacă nu te-ai născut bogat, este foarte greu de înțeles. Ei cred, în adâncul inimii lor, că sunt mai buni decât noi pentru că a trebuit să descoperim singuri compensațiile și refugiile vieții. Chiar și atunci când pătrund adânc în lumea noastră sau se scufundă sub noi, tot cred că sunt mai buni decât noi. Sunt diferiți.”

Cei foarte bogați sunt mai mult sau mai puțin o specie diferită. Ei văd lucrurile complet diferit. Se simt complet îndreptățiți, născuți să ne conducă și să aibă acces la cunoștințe și experiențe care ne sunt refuzate nouă, restului.

În povestirea sa „Cei complet bogați”, John Brunner a scris: „Ei sunt cei complet bogați. N-ai auzit niciodată de ei pentru că sunt singurii oameni din lume suficient de bogați pentru a

cumpăra ceea ce își doresc: o viață complet privată. [...] Nu au vecini și, dacă au nevoie de o crimă, nu folosesc un mijloc atât de stângaci precum un topor. [...] Și dacă, printr-o altă șansă de un milion la unu, reflectorul se îndreaptă spre ei, îl cumpără și îi instruiesc pe omul din spatele lui să-l stingă."

„Nu știu câte sunt. Am încercat să estimez totalul adunând produsul național brut al fiecărei țări și împărțind la suma necesară pentru a cumpăra guvernul unei mari puteri industriale. Este evident că nu poți menține intimitatea decât dacă poți cumpăra oricare două guverne."

„Cred că ar putea fi o sută de astfel de oameni. [...]"
„Nu apar pe hărți. [...] La propriu, locul în care aleg să locuiască devine un loc gol în atlase. Nu apar în listele de recensământ, în „Cine e cine" sau în „Categoria nobiliară a lui Burke". Nu figurează în dosarele vameșilor, iar oficiul poștal nu are nicio evidență a adreselor. Gândește-te la toate locurile unde apare numele tău - registrele școlare îngălbenite, dosarele spitalului, formularul duplicat al chitanței din magazin, semnătura de pe scrisori. În niciun astfel de loc nu există vreunul dintre numele lor."

Oamenii obișnuiți pur și simplu nu pot înțelege puterea și bogăția imensă a super-bogaților și ce pot cumpăra banii lor. Se află într-o realitate total diferită, un joc care nu seamănă deloc cu cel pe care suntem obligați să-l jucăm noi, ceilalți.

Nu-i timpul pentru un joc nou? Hai să-l facem să se întâmple. Hai să aruncăm zarurile. Hai să aruncăm. Încarcă și prinde. Nu te retrage, reîncarcă.

George Orwell a spus: „Dacă libertatea înseamnă ceva, înseamnă dreptul de a le spune oamenilor ceea ce nu vor să audă... Big Brother te privește."